

OBERON
presenteert:

MARVEL
COMICS

CONAN

DE BARBAAR

NR

3

CONAN DE BARBARE

© 1972, 1973 by Marvel Comics Group.
© 1979 by Oberon b.v., Haarlem. All rights reserved.

The characters included in this issue and the distinguished likeness thereof are properties of the Marvel Comics Group, and this publication is under license from the Marvel Comics Group.

ISBN 90 320 3518 5

REPRESENTED BY WAVERY PRODUCTIONS, DEN HAAG/ESSEN.

INHOUD:

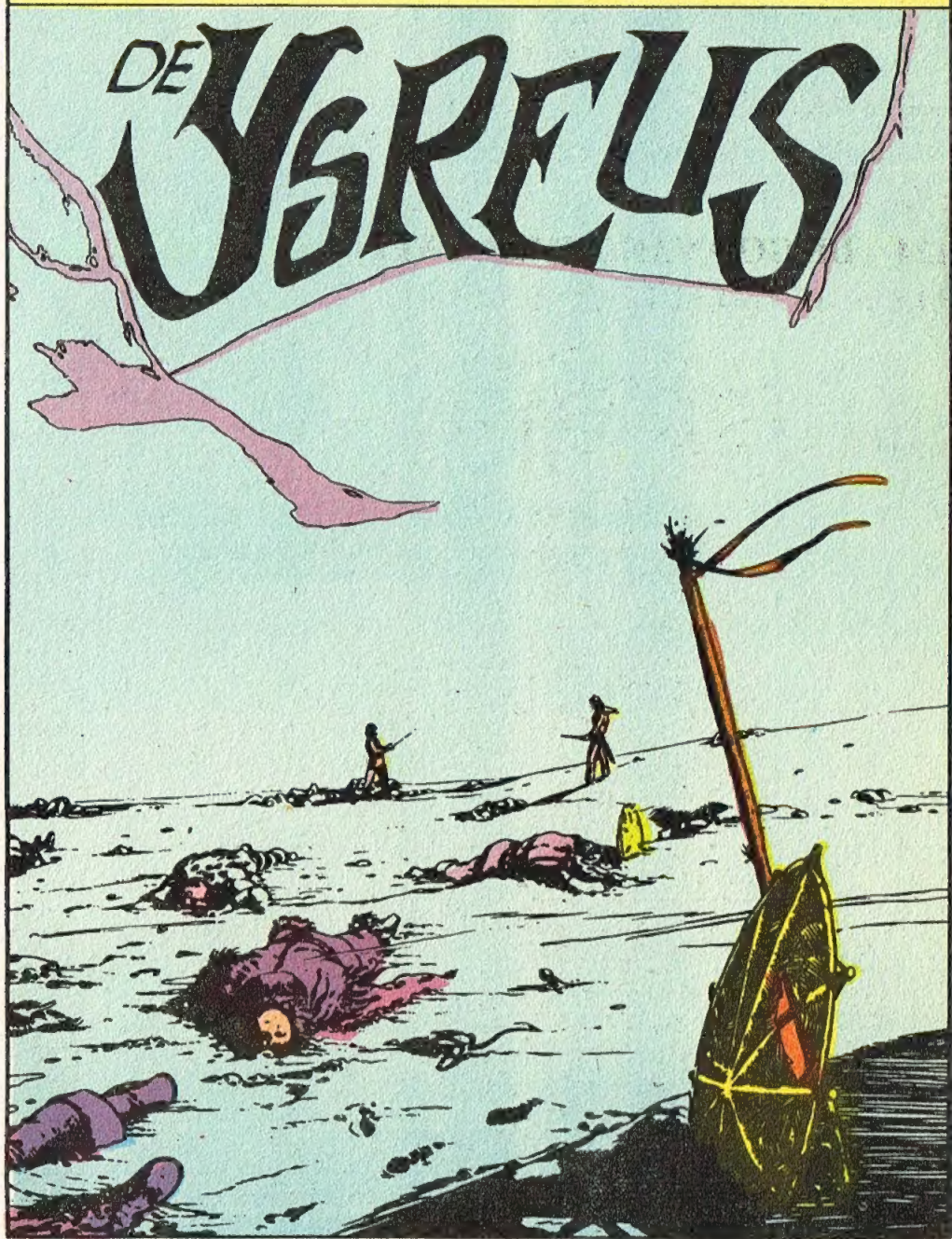
- 5 DE DOCHTER VAN DE IJSREUS**
- 17 HET ZWAARD EN DE TOVENAARS**
- 24 DE ZEEHAVIKEN!**
- 44 HET LIED VAN RODE SONJA!**
- 64 DE SPIEGELS VAN KHARAM-AKKAD**
- 84 HET UUR VAN DE GRIFFIOEN!**
- 104 DE BLOEDSTEEN VAN BEL-HISSAR!**
- 124 DE GOD VAN ZEMBABWEI**
- 143 DUBBELSPEL IN TURAN**

CONAN DE BARBAAR
DE DOCHTER VAN

DE YGRELLIS

Het wapengekiet-
ter is verstomd...
een drukkende
stilte hangt over
de bebloede
sneeuw...

Levenloze
handen om-
klemmen
gebro-
ken
wa-
pen-

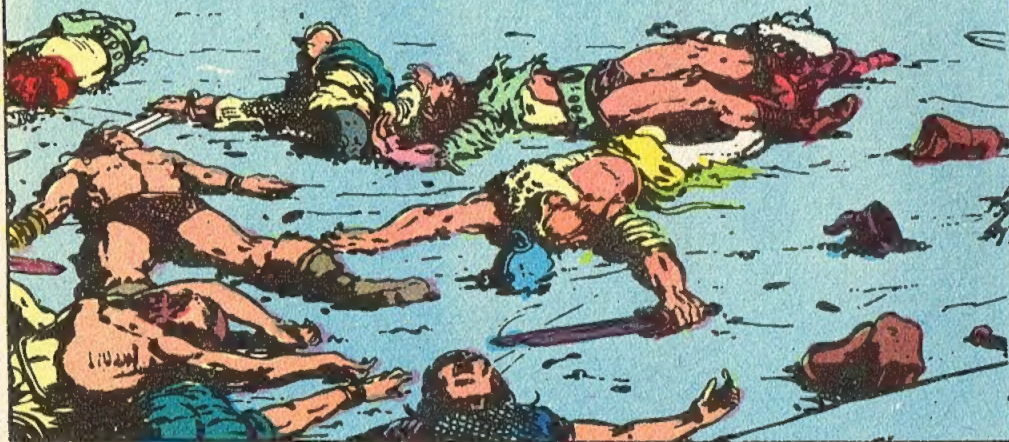
Gehelmden hoofden
steken grimmig
hun rode en gou-
den baarden om-
hoog, in een dode-
lijke grimas...

Als een laatste
smeekbede aan
YMIR de IJS-
reus, god van
een krijgers-
volk...

MAN, ZEG
ME
JE NAAM.....

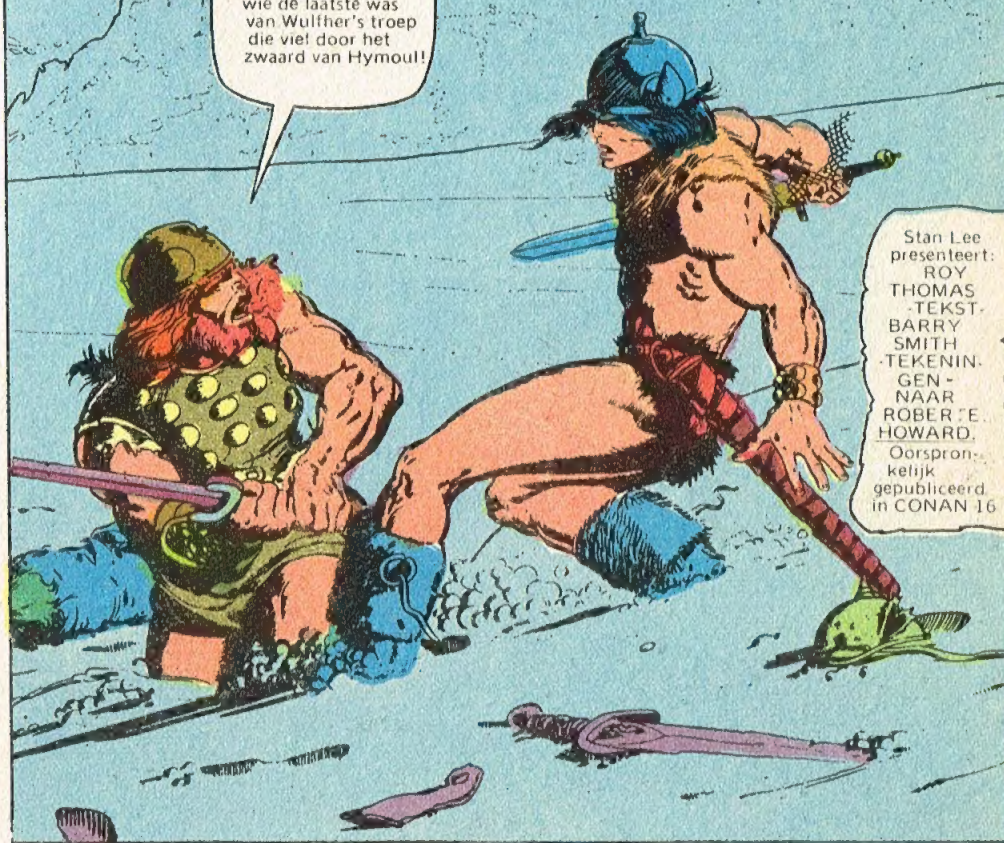
Over de rode sneeuw en geharnaste figuren heen werpen twee mannen elkaar woedende blikken toe. In deze volstrekte troosteloosheid bewegen alleen zij beiden. Langzaam stappen ze tussen de lijken door, als twee geesten in de overblijfselen van een dode wereld. In de broedende stilte staan zij tegenover elkaar. Beiden zijn fors gebouwd...gespied als tijgers. Maar één van hen is ...

CONAN

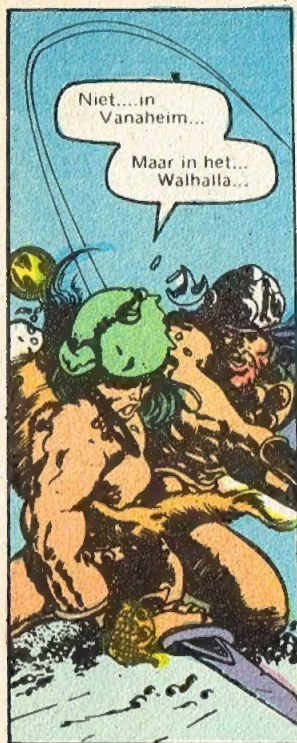
DE BARBAAR

...zodat m'n broeders in Vanaheim zullen weten wie de laatste was van Wulther's troep die viel door het zwaard van Hymoul!

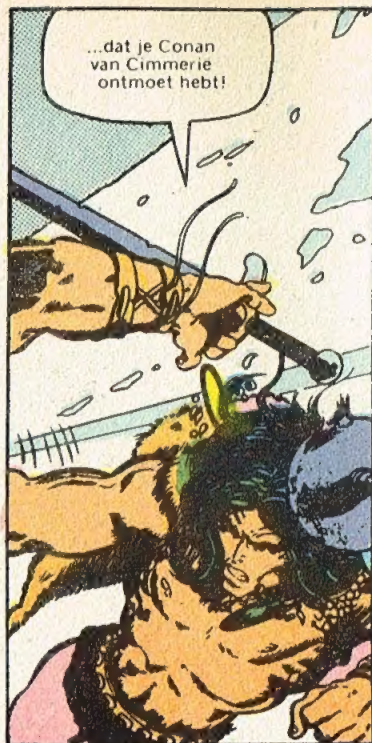
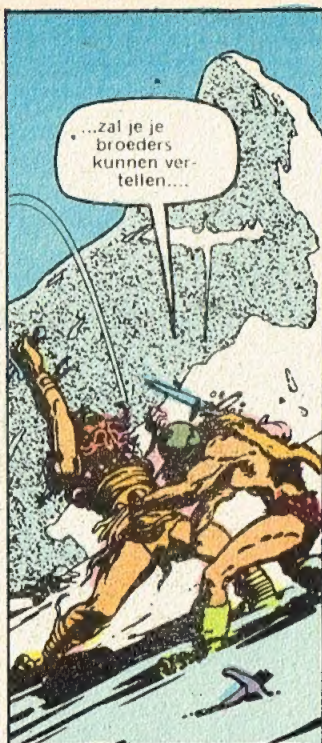
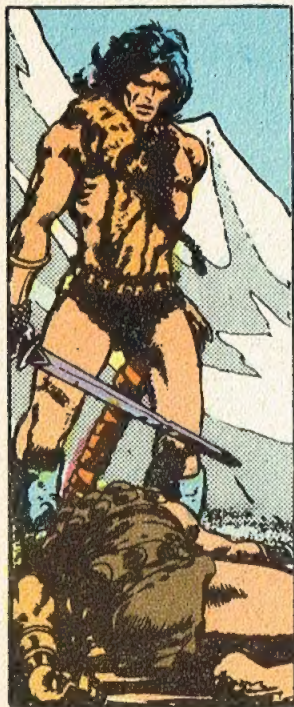
Stan Lee
presenteert:
ROY
THOMAS
-TEKST-
BARRY
SMITH
-TEKENIN-
GEN-
NAAR
ROBERT E.
HOWARD.
Oorspron-
kelijk
gepubliceerd
in CONAN 16

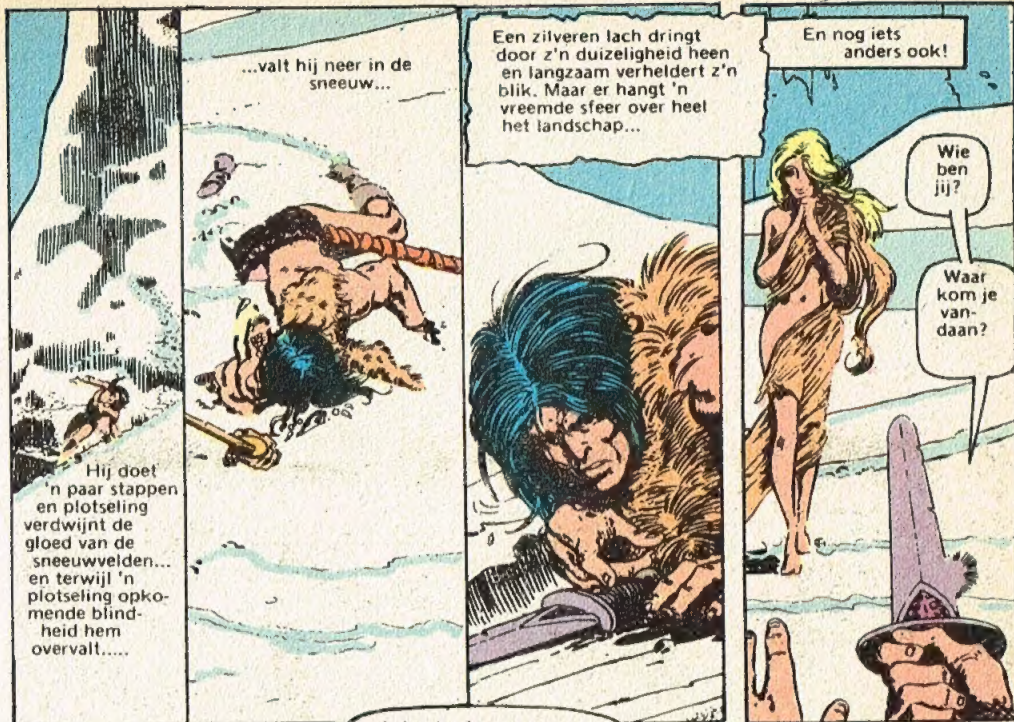
Stikkend in z'n eigen bloed sterft de Vanir-man aan de voeten van Conan.

...als hij zich afwendt van het vertrapte slagveld, waar geelblonde krijgers en roodharige vechtjassen tesamen liggen in de omarmung van de dood.

Het lichaam van de vrouw lijkt wel ivoor... en ze is gekleed in een glanzende, ragdunne sluier. Haar stem klinkt lieflijk als een ruisen- de beek... met een ondertoon van wrede spot.

Je kent m'n naam... maar hoe weet ik of je vriend of Vanir-vijand bent?

Ik heb nog nooit 'n vrouw als jij gezien. Je blonde lokken verblinden me met hun glans.

Wie ben jij, vreemdeling, dat je durft te zweren bij de god van ijs en sneeuw?

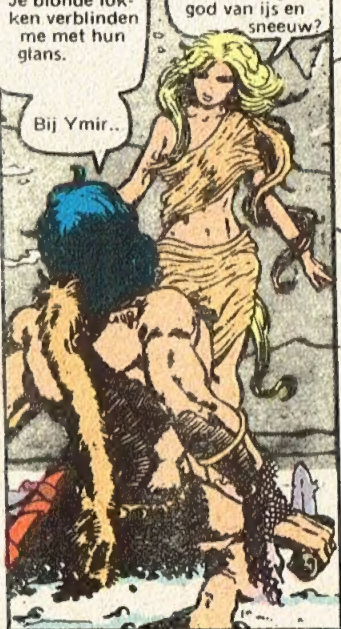
Bij Ymir...

Ik ben dan wel geen goudharige Aesir... maar ik heb vandaag naast ze gestreden... en ik verwacht elk moment Niord en z'n krijgers hier.

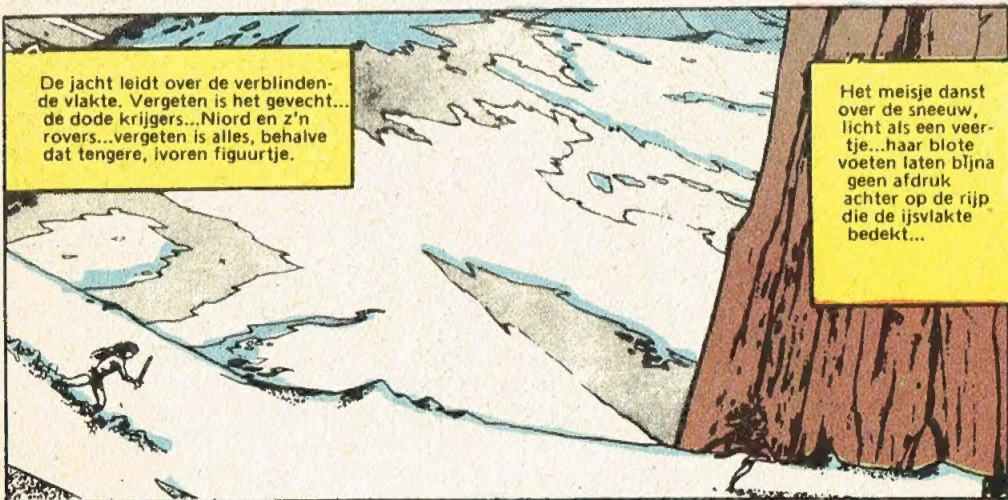
Ik dacht dat er hier in de buurt geen dorp was... maar zoals jij gekleed bent, kan je nooit van ver komen in deze sneeuw.

Breng me naar je stam... want ik ben vermoeid door de strijd.

Mijn dorp is verder dan jij kunt lopen, Conan.

Steeds buiten
z'n bereik...
net buiten
z'n bereik!

Sneeuwbanken...die
kou snijdt door alles
heen....

Nou ont-
snap je me
niet meer,
sloerie.

Als je me in de
val lokt...zal ik de
hoofden van je
stamgenoten aan
je voeten
opstapelen!

Als je je
verstopt....
zal ik de ber-
gen afbreken
om je te
vinden!

Ik volg je
tot in de
hel!

Je hoeft me niet
veel langer achterna
te zitten, barbaar.

Nee, helemaal
niet lang meer!

Het land is veran-
derd... en de
hemel...

Daar schieten
vreemde lichten
op...en nog
vreemdere
lichtflitsen!

Maar dat
doet er
allemaal
niet toe...
zolang..

BROEDERS!
Kijk eens wat
er aankomt!

Ik breng
jullie iemand
om af te
maken.

Neem z'n hart..
zodat we het
nog dampend op
vaders tafel
kunnen leggen!

Hun maliënkolders glanzen als ijs--hun ogen stralen een griezelig licht uit--de twee reuzen reageren met 'n gebrul dat klinkt als kruident ijs..

...als de razende Cimmeriër zich op hen werpt..!

Honden, wie jullie ook zijn...

...je houdt me niet weg van die manzieke feeke!

Met een bovenaards gekreun stort één van de reuzen neer..

Net als Conan verblind wordt door de glans van 'n ijzige oorlogsbijl..!

Dood hem, broeder!

Hij is slechts vlees en bloed. Dood hem!

Alle spot is van haar gezicht verdwenen--als Conans zwaard neerkomt...

...en de overgebleven reus deze keer niet van woede brult, maar van pijn...

Dan, met z'n laatste krachten, torent de reus hoog als een god boven Conan uit...als een kolos van ijs..

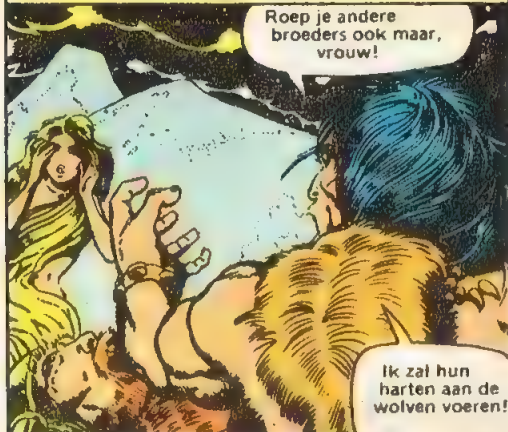

--een kolos, die het volgende moment omvalt
als een dorre boom.

Terwijl het meisje als aan de grond genageld
staat van angst, roept Conan..

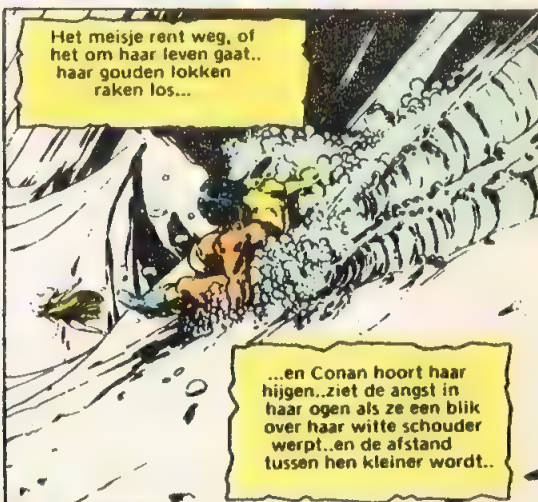
Roep je andere
broeders ook maar,
vrouw!

Ik zal hun
harten aan de
wolven voeren!

Je kan me niet meer
ontsnappen!

Het meisje rent weg, of
het om haar leven gaat..
haar gouden lokken
raken los...

...en Conan hoort haar
hijgen..ziet de angst in
haar ogen als ze een blik
over haar witte schouder
werpt..en de afstand
tussen hen kleiner wordt..

Tot...

CROM!

Ik heb
je!

Je lichaam is
zo koud..
zo koud
als ijs!

Misschien zal
't wat warmer
worden...

Maar dan...met een schreeuw en 'n wanhopige ruk...

...ontsnapt het meisje uit z'n armen....

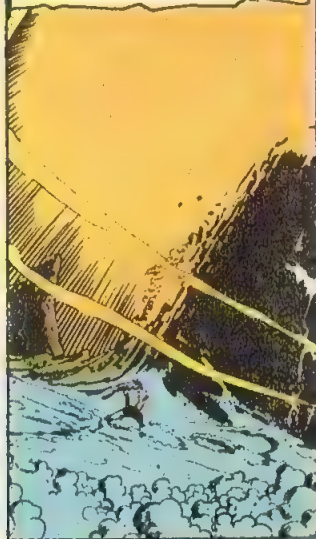
Het ivoren lichaam van het meisje
baadt eensklaps in 'n koude,
blauwe vlam...

...en dan is ze verdwenen..

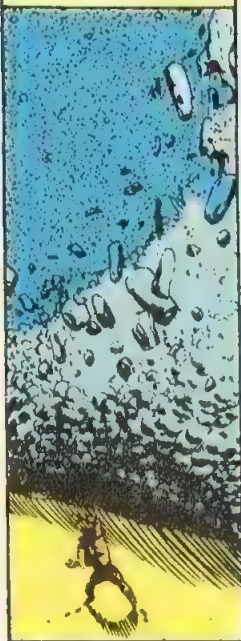
Nu wankelt Conan en
schreeuwt het uit..als de
donder raast tussen de berg-
toppen en het heksenvuur
langs de ijzige hemel suist...

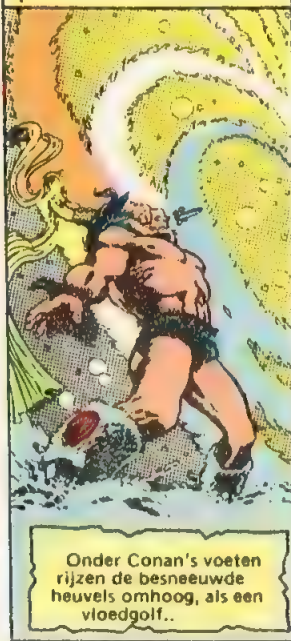
Maar z'n kreet gaat
verloren in het tumult
en de verschrikking...

....als de bergtoppen
uiteenvallen, verbrij-
zeld door een ver-
toorde hand....

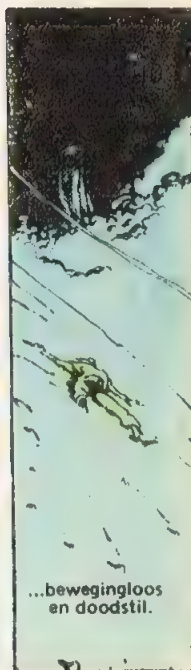

..en de laaiende hemel
rondtolt, en de lucht als
een vurig wiel vonken om
hem heen spettert!

Onder Conan's voeten
rijzen de besneeuwde
heuvels omhoog, als een
vloedgolf..

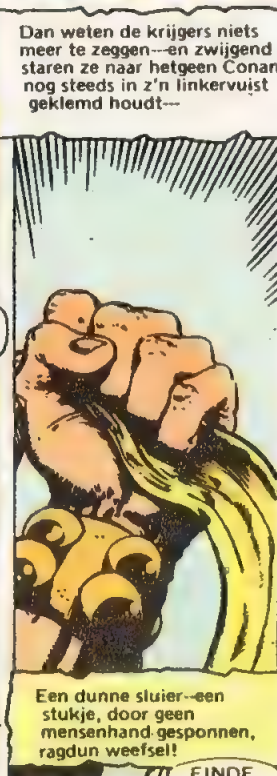
..en de Cimmeriër
valt neer in de
sneeuw, en ligt
daar..

...bewegingloos
en doodstil.

In een koud universum, wiens zon eeuwen geleden gedood is, keert het leven in Conan terug en hij voelt zich of een aardbeving hem in een verpletterende greep houdt...!

De zon staat bloedrood aan de hemel terwijl de strijd woedt...en Starr de Doder er op los slaat om de stad die hij regeert te redden van de rode Behemoth. En op de purperen vlakke boven de vele torens van Zardath spreekt de boze tovenaars Trull z'n sterkste toverformule uit, want dit zou het laatste gevecht worden tussen....

HET ZWAARD ^{EN} DE TOVENAARS!

ROY THOMAS * BARRY SMITH
-TEKST- -TEKENINGEN-

oorspronkelijk gepubliceerd in Conan 16

Plotseling--een allesverblindende lichtflits--

Wat voor toverij is dit nou weer!

De mens-draak is verdwenen!

En--in zijn plaats--

Ja, jij hersenloze uitlander--hier staat Trull de Tovenaar in plaats van het monster!

Vergeet je zwaardhouden dus maar--want dat is niets vergeleken bij m'n eigen krachten!

Net zoals jezelf niets bent, een stof-deeltje---dat ik zal vernietigen!

Moge de schaduwen van de nacht me beschermen!

De mens-draak is terug--maar veel groter dan eerst--en hij heeft me stevig vast!

Wat kan een gewoon mens beginnen tegen zulke toverij?

Niets, m'n beste Starr--en zeker niet zo'n barbaar als jij!

Nu zullen de inwoners van Zardath hun ware heerser leren kennen!

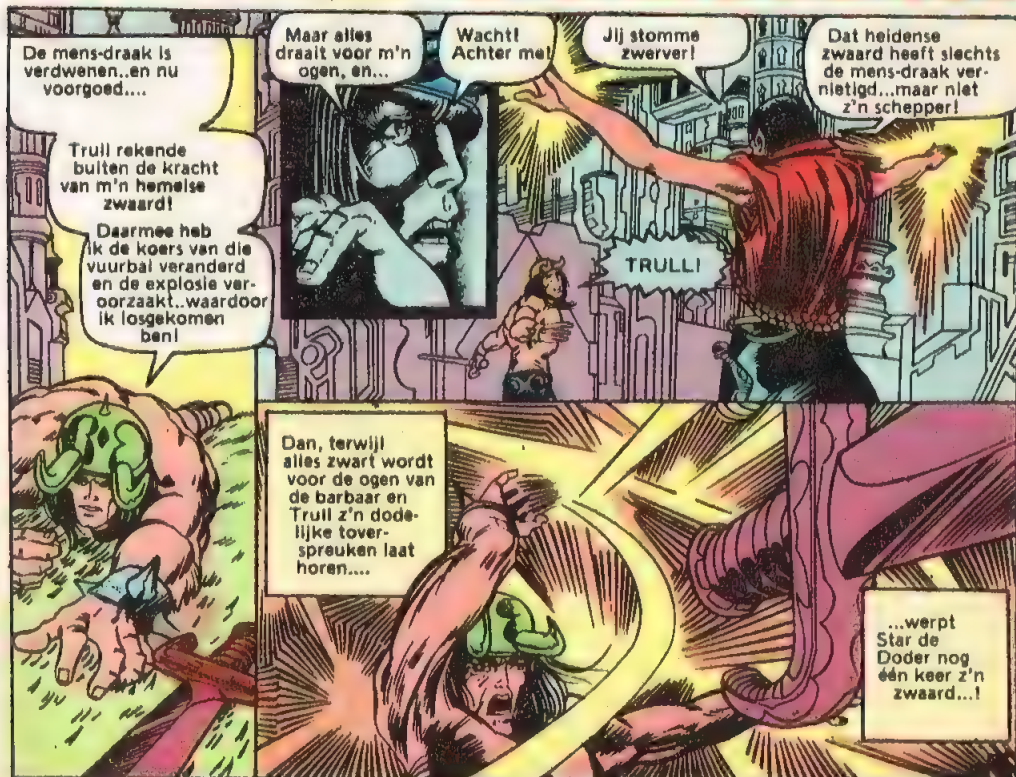
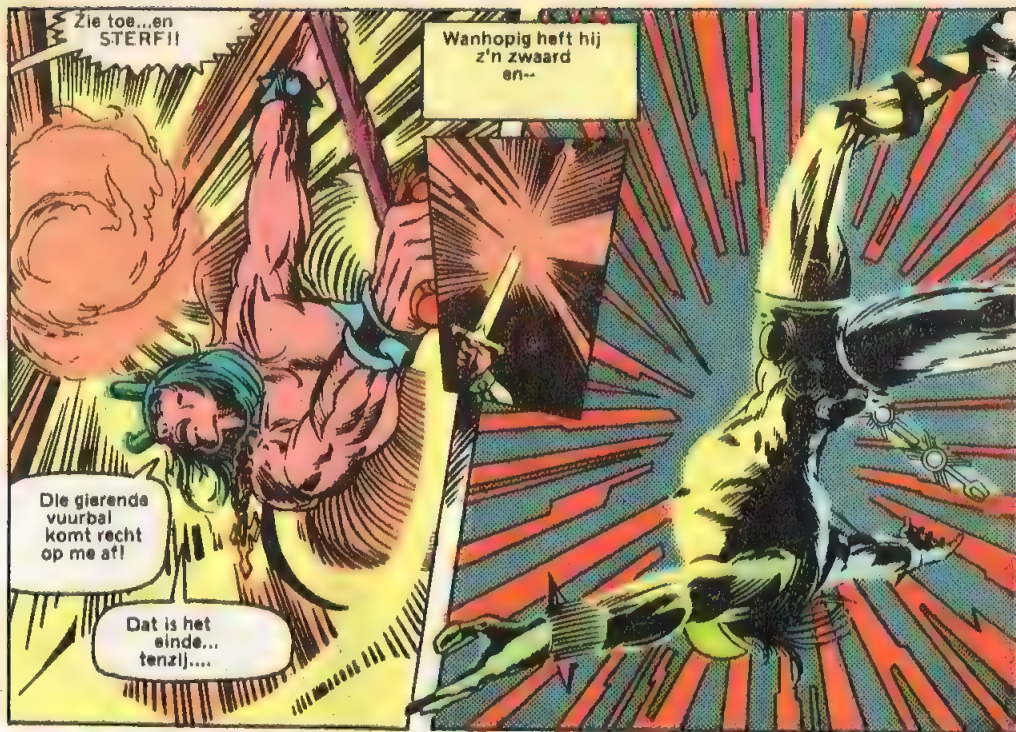
Dood de Doder, demonen van de diepte!

Dan tilt de reuzenhand van de draak de ongelukkige zwaardvechter boven de vlammen, alsof hij een insect is...!

Zie toe, wildeman, hoe ik het teken van de chaos boven m'n hoofd schrijf!

Want dat is het sein voor jouw einde...en het begin van de slavernij voor de stad die je aan Trull ontfutseld had!

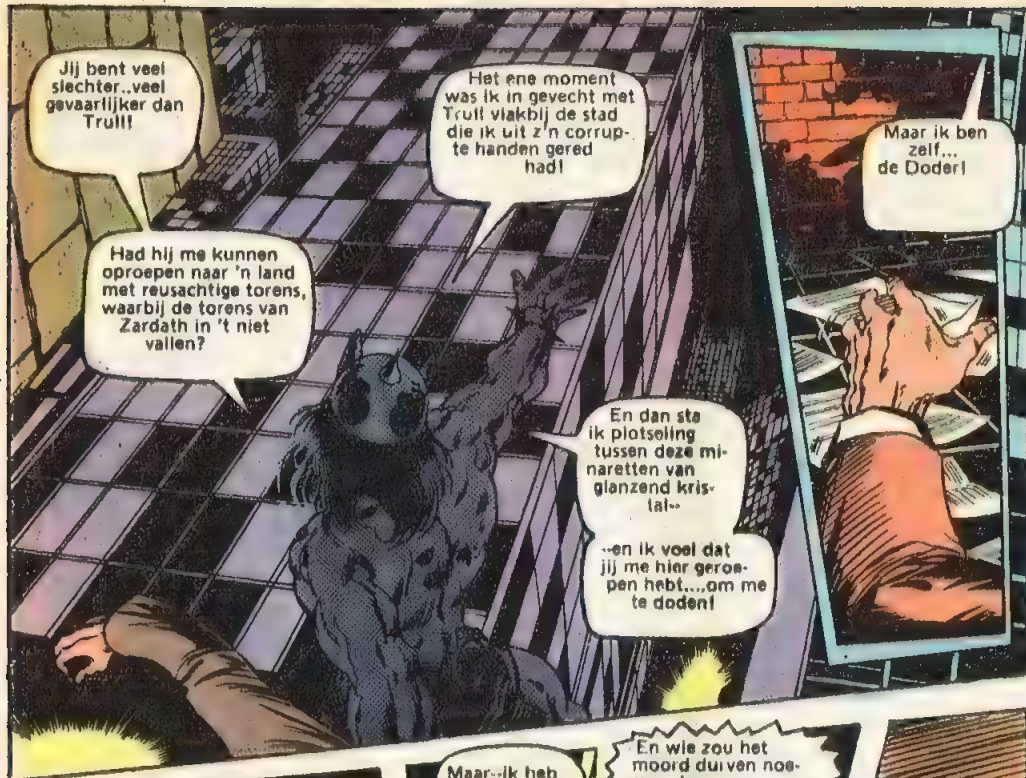

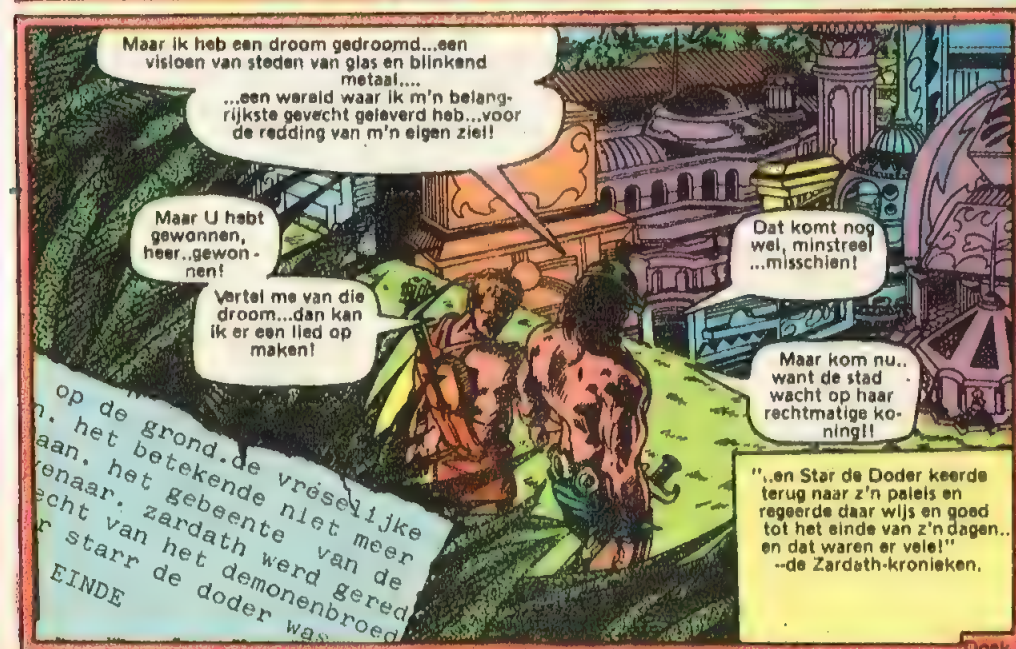
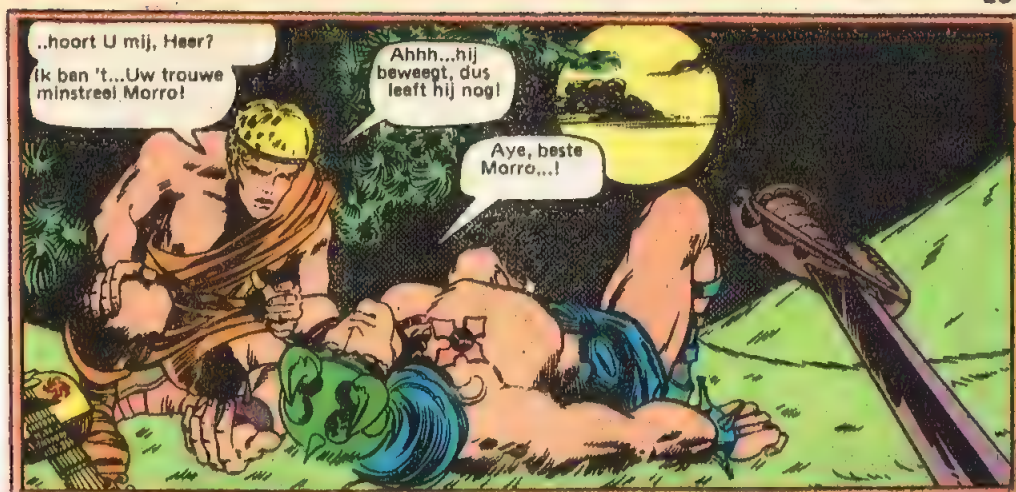

CONAN DE BARBAAR

DE ZEE- -HAVIKEN

De Vilayet-zee: volgens sommigen een Turaanse binnenzee, want dag en nacht doorkruisen de grote, met purperen zeilen uitgeruste oorlogsgaleien de onafzienbare watermassa, en bieden bescherming aan de handel op zee, die zoveel geld in 't laetje brengt voor Yildiz, koning van Turan...

Maar deze dag wordt er niet gepatrouilleerd als de zon achter de verre horizon verdwijnt...en een knorrig, zwart-harige barbaar vraagt zich af waarom niet....

STAN LEE
presenteert:

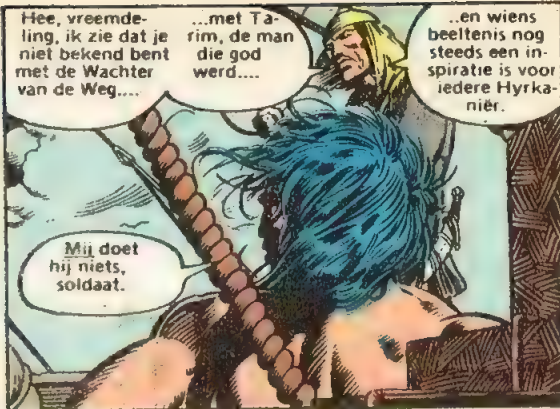
ROY THOMAS
-TEKST-

* BARRY SMITH & DAN ADKINS *
-TEKENINGEN-

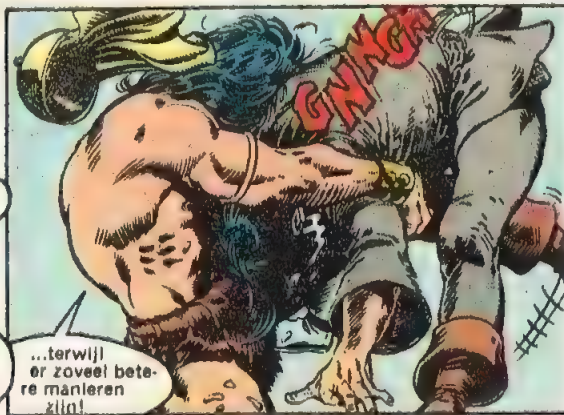
NAAR
ROBERT E. HOWARD

oorspronkelijk gepubliceerd: in conan 19

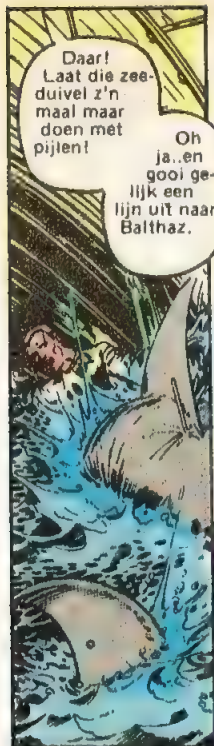

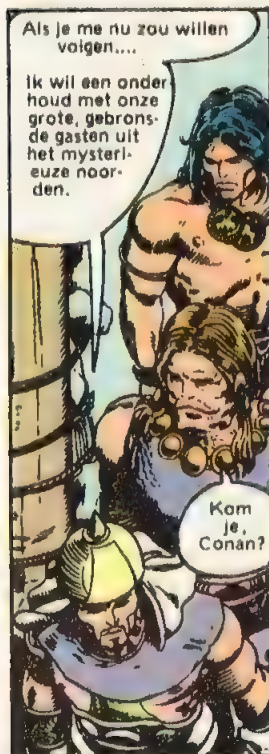
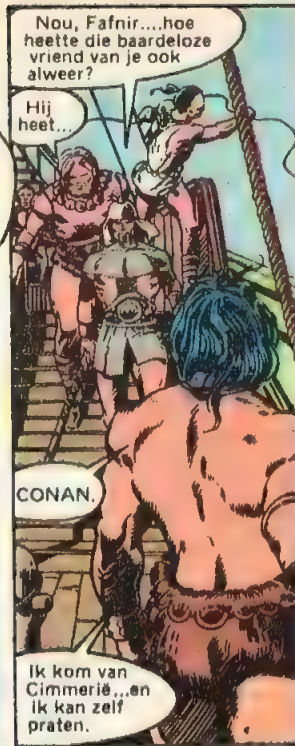

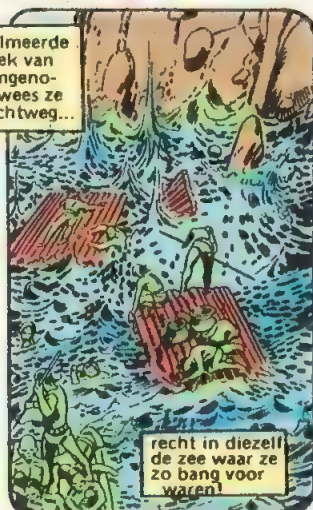

Oh
ja...en
gooi ge-
lijk een
lijn uit naar
Balthaz.

Wat levert
het ons
op?

Je vindt er
ook geen doek-
jes om...
maar goed..

Bij de inname van
Makkalet wordt
er natuurlijk ge-
plunderd.. en de vrou-
wen van Hyrkanie zijn
mooi.

Ondertus-
sen krijg je
hier je kost en
wapens.

Hoe heet-
te je ook
weer, Cimme-
riër?

Conan,
onthou dat.

Oh, dat
zal ik, vreem-
deling.

Dat zal
ik zeker.

Jij! Hoe durf
je me nog on-
der ogen te
komen,
Balthaz?

Oh, si-
re, ik..

Laat maar, we heb-
ben er twee goede krij-
gers bij.. je stommeit
is dus toch nog ergens
goed voor geweest.

Het zijn
heidenen, sire..
twee ongelovigen!

Tarim zal
toch niet wil-
len dat wij
die twee
voor hem
laten
strij-
den?

Goden zijn
vreemde we-
zens, oude ka-
meraad....

Zij hebben natu-
urlijk hun voorkeu-
ren.. en men zegt
dat ze door gebed
bewogen worden..

Maar ik heb ge-
merkt dat zij een
voorkeur hebben
voor diegene met
de machtigste
zwaardvechters en
de sterkste wil....

De wind
draait.. geef be-
vel de zeilen te
strijken, Bal-
thaz.....

We
zullen nu
gauw de
ten dode op-
geschreven
stad
Makkalet
zien.

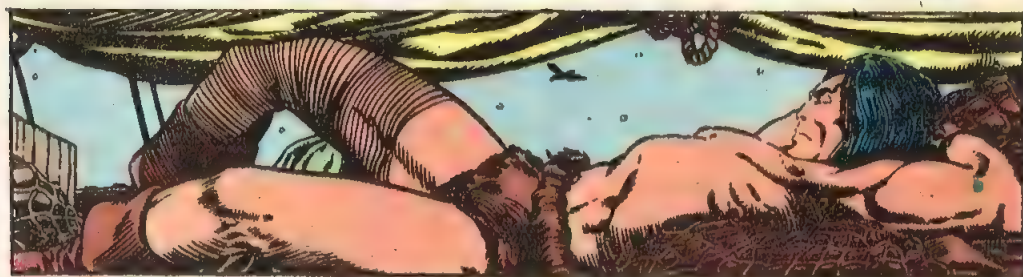
Nacht.. de sterren zien
neer op de zachtjes
deinende draken-
prauw ver beneden
hen...

..en een zwerven-
de barbaar denkt
na over alles wat
hem overkomen
is sinds hij zuid-
waarts trok...

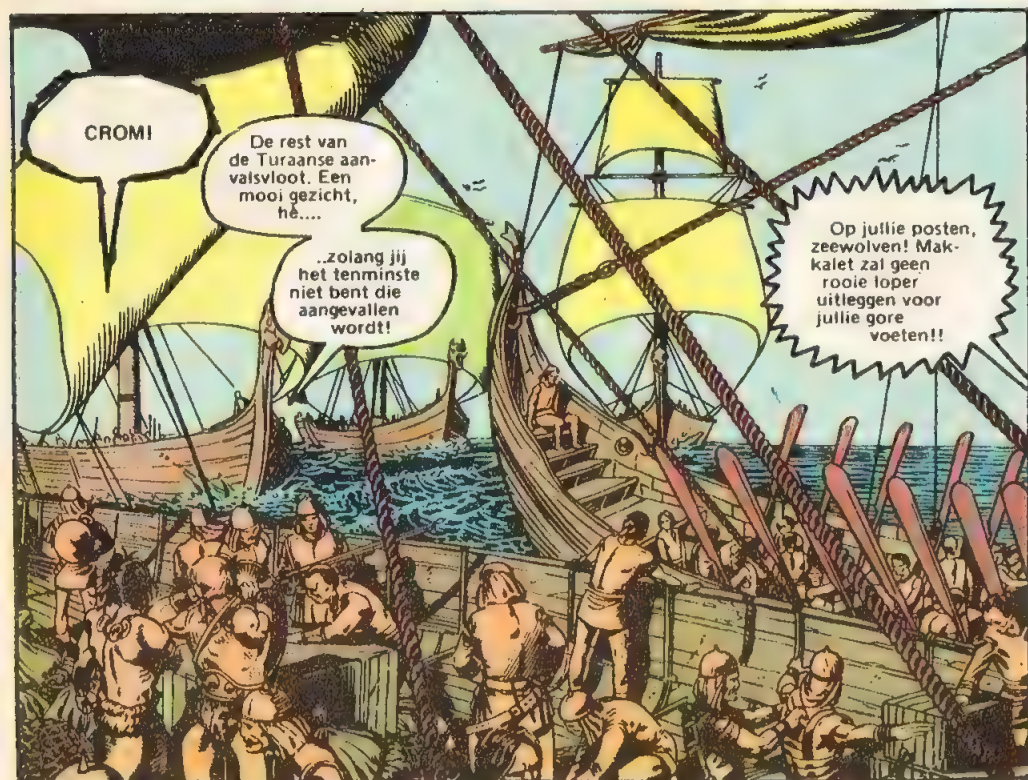

Alles was zoveel
eenvoudiger in
de broeiende heu-
vels van Cimme-
rië.. de hardbevro-
ren wildernis van
Aesgaard en
Vanaheim.....

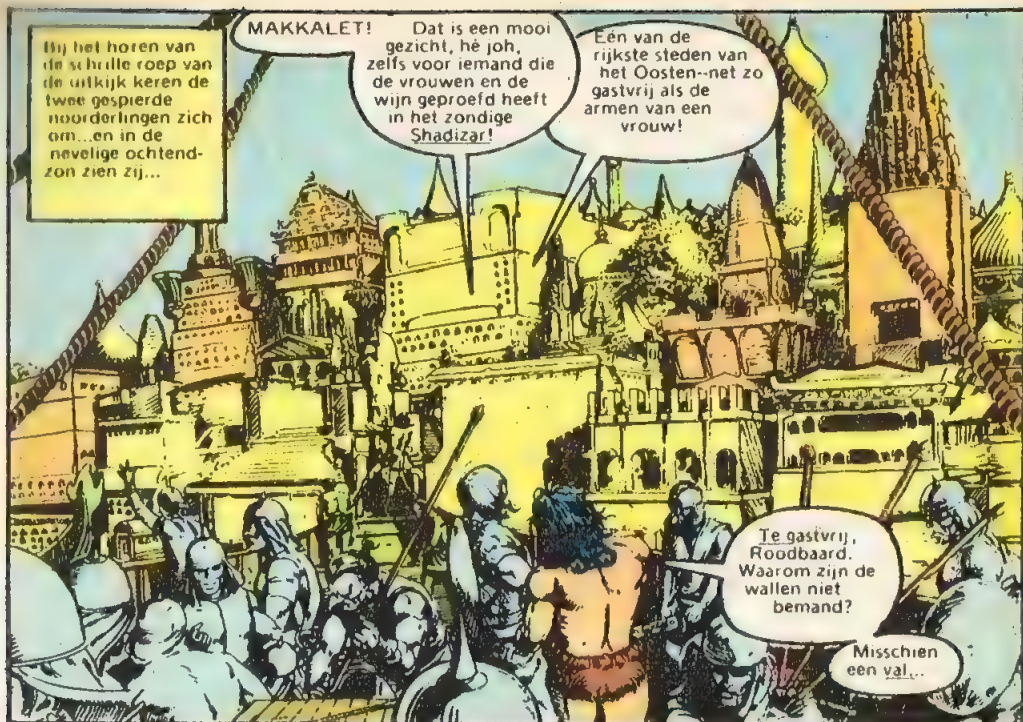

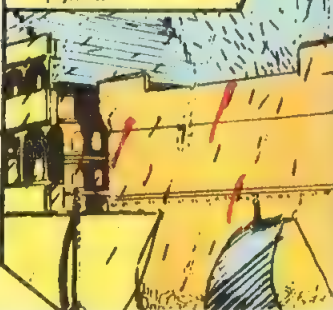

Conan's woorden hangen in de koele ochtend-lucht...

Alleen de golven fluisteren als het eerste schip aanlegt aan de kade...

Dan, plotseling, barst de hemel open in 'n wolk van vuur en dodende pijlen...

En de drakenpauwen deinen achteruit...

...als steigende paarden die door 'n schorpioen gestoken zijn!

Zie je nou dat ik gelijk had?

JIJ! Waar is de speerwerper? Ik moet 'n wapenrusting hebben!

Bij de grote mast!

Bij Mitra, als ik niet in brand sta voor ik die wapenrusting heb..!

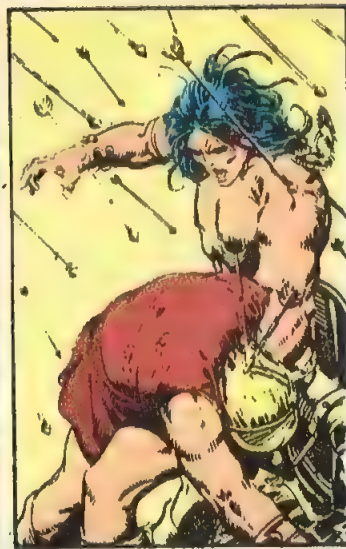
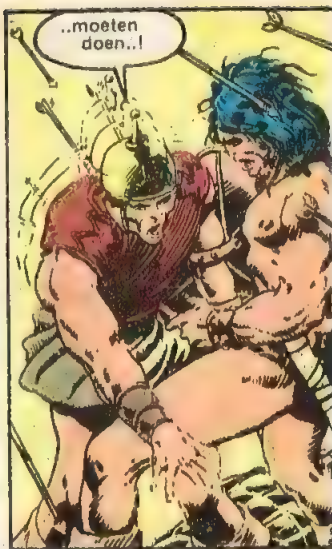

Hé, speerwerper! Geef me 'n schild--vlug man!

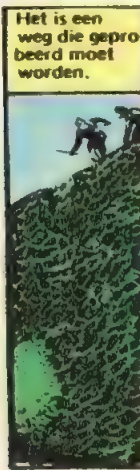

Ik heb 't tegen jou!

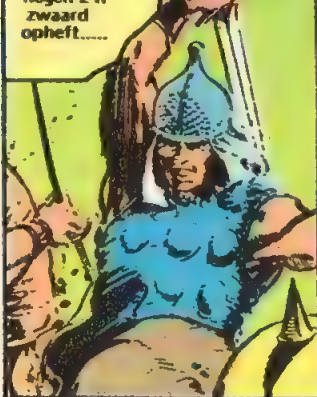

Fafnir is woest...maar zit dichterbij de waarheid dan hijzelf weet! Want de negen zijn reusachtig groot...met 'n woest uiterlijk....

...en ze blijven ongedeerd onder de aanval van 'n paar Turaanse zwaardvechters!

Terwijl, elke keer dat één van de negen z'n zwaard opheft....

...er weer 'n ziel naar het Huis der schaduwen verhuist!

Die vervloekte reuzen worden beschermd door toverij! We zijn verloren, Vanirman, verloren!

Dat zijn we ook...zeker als je niet gauw m'n arm loslaat!

Ik heb je ergens anders voor nodig....

Neem twee man en bestorm de zeewering weer! Als je het paleis zou bereiken...

...daar hebben we niets aan! En het is nog zelfmoord bovendien!

Ik voer hier het bevel, barbaar! Ga nu!

Een dwaas heeft ons 'n bevel gegeven... dat wij, als dwazen, moeten opvolgen....

JIJ... en JIJ... kom mee!

...zelfs al kost 't ons 't leven, net als die arme diavels daar...

...als vee worden ze afgemaakt.

Dat kan niet! M'n mannen vallen als vliegen en van de verdedigers is er zelfs niet één gewond!

Het lijkt wel of Tarim op de hand is van ...NEE!

Dat is heiligschennis, zo 'n gedachte. Een dood-zonde!

Maar degenen die Balthaz voor zich op 't plein opjaagt.....

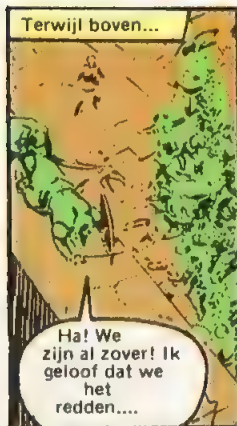

..kunnen zich geen gemijmer over zonde en vroomheid permitteren.

Voor hen bestaan slechts de waar-schuingskreten --de flitsende zwaarden...

..en uiteindelijk.. de DOOD!

Terwijl boven...

Ha! We zijn al zo ver! Ik geloof dat we het redden....

De pijlen!

Alweer die vervloekte....

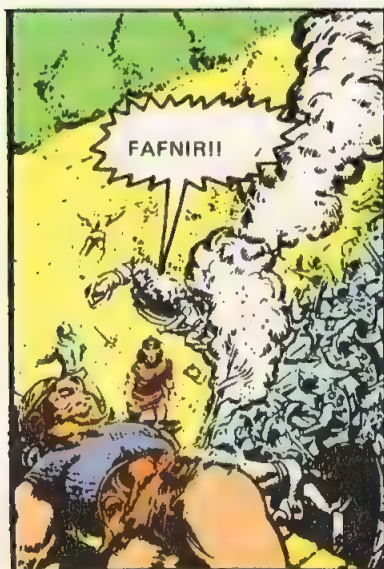

..pijlen!

De Vanirman valt! Wat moeten we....?

Laat vallen! Ren..en bid dat je niet geraakt wordt!

FAFNIRII

Eens, in 'n Korinthische stad, waarvan hij de naam vergeten is, had Conan 'n vriend, ene BURGÜN.

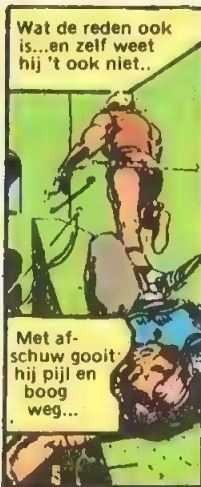
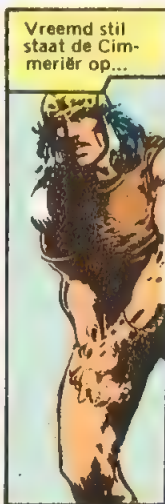
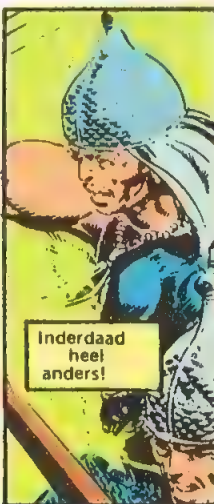

De wacht nam z'n vriend gevangen en hing hem op 't marktplein op..en Conan stond er hulpeloos bij..en kon er niets tegen doen.

Hij heeft gezworen dat hem zo iets nooit weer zou gebeuren.

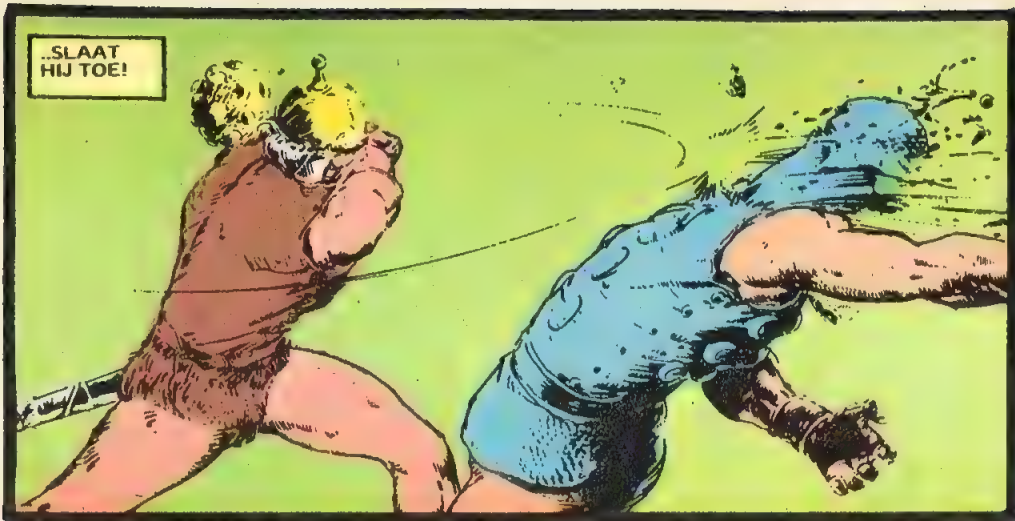

..SLAAT
HIJ TOE!

En als de middelste van de
negen als 'n eik, geveld door
de bijl van de houthakker,
omvalt...

..verdwijnen plotseling
ook de vier links en rechts
van hem, zonder een spoor
achter te laten..

..behalve dan de talloze
Turaanse lijken, verslagen
door zwaarden die er hele-
maal niet waren!

Nu zijn de rollen om-
gedraaid voor de rui-
ters die de reuzenkrij-
ger begeleidden. Ze
kunnen niets anders
dan terugtrekken ach-
ter de paleis-
poorten..

..en hun
gevangen
Tarim sme-
ken om de
oostelijke
muren sterk
genoeg te
laten zijn...

..tegen de
wraakzuchtige
zwaarden uit
Aghrapur!

Goed gedaan! Die ruiters
moesten vooral die ene
beschermen...dat zie
ik nou ook!

Ik denk
dat 't hier-
mee
gebeurde.

Maar hoe werden die
schimmen opgeroepen?

EINDE

Stan Lee presenteert: CONAN DE BARBAAR

HET LIED VAN

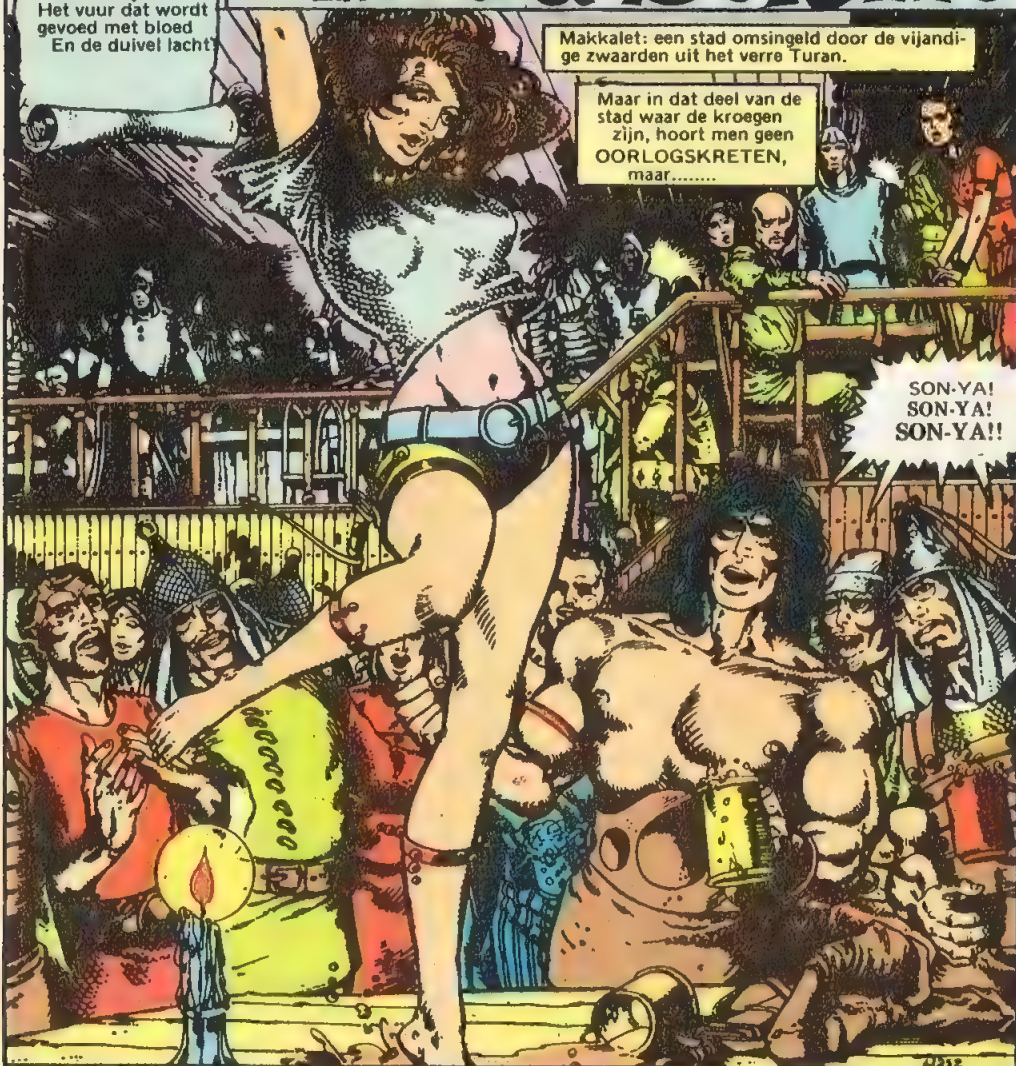
DE RODE SONJA

De wereld is 'n zee
vol bloed
En de duivel lacht.
Kom en dans nou
maar met mij
Kom en lach maar
net als hij!
Het vuur dat wordt
gevoed met bloed
En de duivel lacht!

Makkalet: een stad omsingeld door de vijandige zwaarden uit het verre Turan.

Maar in dat deel van de stad waar de kroegen zijn, hoort men geen OORLOGSKRETEN, maar.....

SON-YA!
SON-YA!
SON-YA!!

Script:
ROY THOMAS

Tekeningen:
BARRY SMITH

Vrij naar:
ROBERT E. HOWARD

Copyright 1972/ Conan
The Barbarian No. 24

Verdiept in 'n rondtollende, vreugdeloze trance hoort het krijgermeisje de luide kreten van bijval nauwelijks.....

Maar ze zijn niet helemaal zonder effect.....

...op iemand uit het publiek.

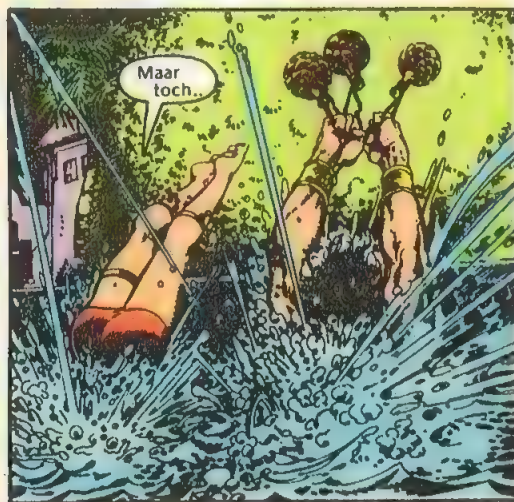

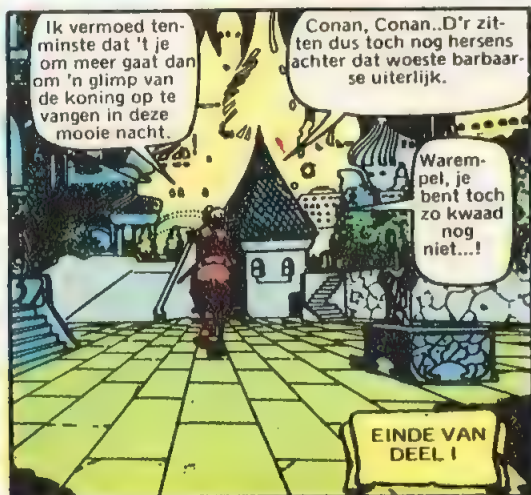

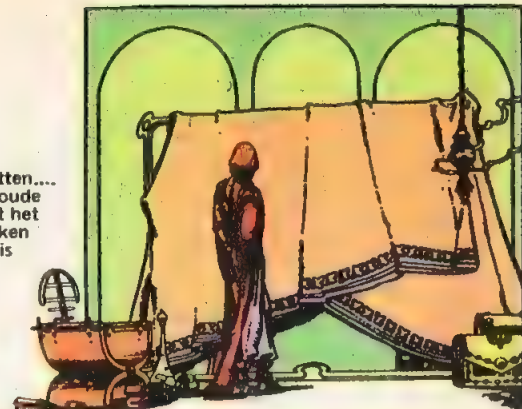

Er komen tijden dat zelfs tovenaars angst kennen.
 Dan verandert hun gouden troon van macht
 in koper, en de glimmende scepter van de
 macht zit dik onder 't stof.
 En dat gebeurt,
 deze nacht, met
 de man die
 Kharam-Akkad
 genoemd
 wordt.

Hij zit tussen z'n schatten....
 schriftrollen uit 't oude
 Acheron; urnen uit het
 reeds lang verzonken
 Lemuria....en hij is
 bang.

Voor de duizendste keer komt hij onzeker
 overeind en staat hij grimmig voor 'n met
 'n kleed bedekte spiegel....eens de glinstere-
 rende kroon op z'n bezittingen, maar nu...
 Eindelijk kan hij 't niet langer uithouden!

Het moet nu
 toch wel veranderd
 zijn!

HET MOET!!

De tempelmuren zijn dik.

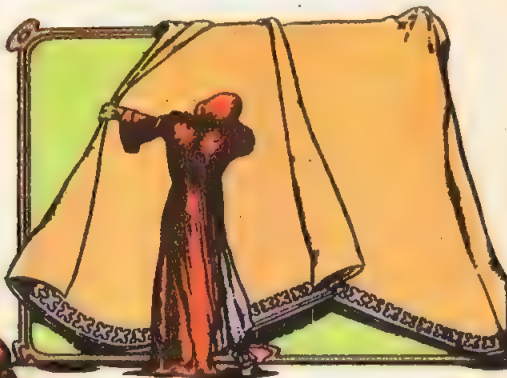
En dus hoort niemand de vreselijke,
 recht uit de hel komende kreet, die
 door de lange, met spiegels beklede
 gangen echoot!

Er is niemand die de blik
 van paniek ziet die
 zich vastzet op het
 beschaduwde gezicht
 van de tovenaars...
 voor de duizendste
 keer.

Dan trekt 'n magere hand met benige vingers het
 kleed weer over de grote spiegel
 heen.

En alles is weer stil in de Tempel
 van Tarim.

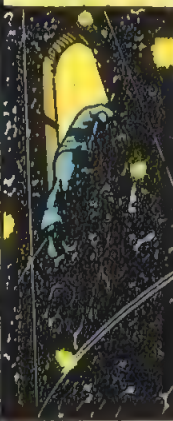
De grimmige godin van het oosten zegt
niets. Ze kijkt alleen maar hoe de gespie-
de, bronzen figuur tegen de zo goed als
spiegelgladde muren omhoog klautert...

..En ze bedenkt dat sommige van
de sterke verhalen die ze over
Cimmeriërs gehoord heeft toch
waar blijken te zijn.

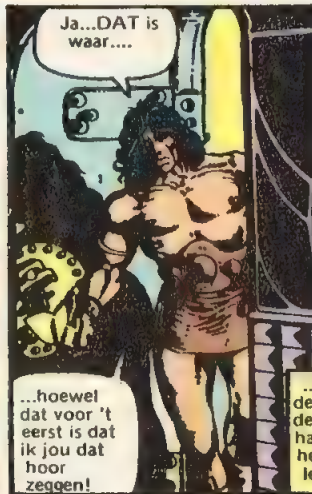
..En ze vraagt
zich af hoe 't met
die andere verha-
len zit.

Nee, NEE, verspil je tijd nou niet aan DIE prullen, man! Hou liever de gangen in de gaten.

Maar de roodharige duivelin luistert al niet meer naar Conan's gebrom.

"Doe eerst 'n-poots of we van plan zijn ons te houden aan het verbond met Makkalet om ze te hulp te snellen in geval van moeilijkheden..

"Maar bij de eerste de beste gelegenheid moet je toegang zien te krijgen tot de toren waarin m'n dochters bruidsschat wordt bewaard

"Daar moet je zoeken naar een slangenkroon die ik in 'n bui van dwa- ze grootmoedigheid weggeschonken heb....

"...en die moet je mee nemen!!

Rode Sonja herinnert zich die woorden nog goed, en er volgen er nog meer....

En binnen 'n paar tellen zou ze zich die woorden weer herinnerd hebben....

Maar op dat moment, vindt ze datgene wat ze zoekt.....

En de met juwelen bezette ogen schitteren zo helder....

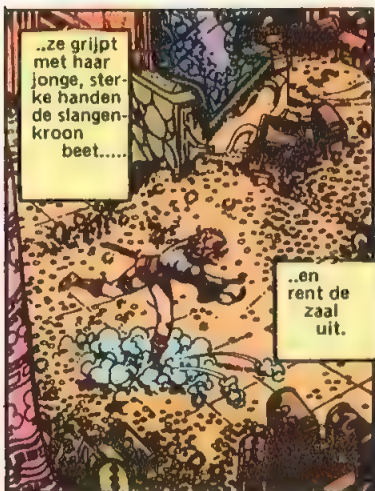

..zien er zo levensecht uit....

Dat ze vergeet wat koning Ghanni verder nog gezegd heeft....

..ze grijpt met haar jonge, sterke handen de slangenkroon beet....

..en rent de zaal uit.

Ze denkt er niet aan om haar metgezel te roepen, die nog steeds de gangen doorkruist, zo dichtbij en toch zo ver weg....

Totdat ze, plotseling, geen andere keus meer heeft!

EINDE VAN DEEL II

Die kreet van overholen doodsangst wordt echter niet gehoord aan de andere kant van het koninklijk paleis.

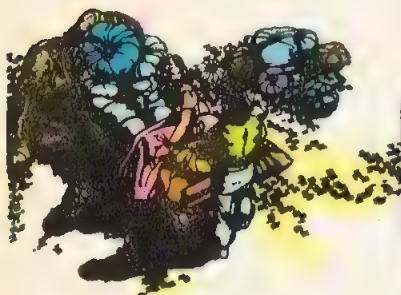
Daar woelt een bezorgde koningin vertwijfeld op de zachte kussens...Ze hoort zelfs de voetstappen niet van de enige man die het recht heeft haar privé-vertrekken te betreden.

Ze schrikt op...kijkt alsof ze verwacht had iemand anders te zien....

Dan keert ze zich af...maar niet voordat het flikkerend kaarslicht een ogenblik haar betraande ogen beschenen heeft.

Zachtjes neemt hij haar schuchter aangeboden hand in de zijne.

Ze staat op, en 'n eeuwigheid lang zien ze elkaar in de ogen, zoekend naar de woorden die altijd al moeilijk uit te spreken waren voor een jonge koningin en haar twee keer zo oude echtgenoot.

Ze houden elkaar enkel maar vast...er is geen passie in hun omarming, slechts een tedere bezorgdheid....

En even bestaat de Turaanse horde, die de hoge muren van Makkalet bestookt niet meer...en geen heilige oorlog die moet beslissen over het voortbestaan of de ondergang van keizerrijken....

Tenslotte zien ze in dat er geen woorden meer nodig zijn....

Maar slechts 'n man, plotse-ling jaren ouder...en 'n vrouw, die nooit echt jong geweest is.

DEEL III

Het is 'n vreemd en griezelig iets..dapper via 'n gepantserde deuropening 'n enorme, slechtverlichte zaal binnen te stappen, waarin 'n slangachtig wezen zich wringt, ontvouwt.....en groeit.....

..Met naast zich 'n roodharige amazone, die staat te gillen in 'n voor haar ongewone doodsangst.....

Bij 't gebeente van Crom!

Ka nama kaa lajerama!

Verdomme...
KA NAMA KAA LAJERAMA!

Ja, die woorden staat te schreeuwen die je nog nooit gehoord hebt, en die je toch.....ergens.....onheilsPELLEND bekend voorkomen.....!

Conan weet zonder meer, dat 't meisje al bij 't raam stond toen dat geschubde gedrocht begon te groeien...

Dat ze van plan was hem verraderlijk hier in het paleis achter te laten...

En hij weegt z'n verlangen naar haar af tegen z'n instinctieve, diepgewortelde angst voor onbekende en door toverkracht opgeroepen wezens....

Een seconde lang aarzelt de barbaar...helpen...of vluchten.

Dan ziet hij hoe rode Sonja haar arm ophelt in 'n wanhopige strijd tegen die kwijlende, scherpgetande kaken...

TERUG NAAR DE HEL, DEMONENGE-BROED!

..en zijn besluit staat vast!

Je hebt gehoord wat ze zei, monster!

Misschien heb je 't in de duistere diepte van de hel beter naar je zin....

Zonder die giftanden!

Maar hoewel in de vrije natuur slangen met giftanden bijna nooit tegelijkertijd wurgslangen blijken te zijn....

..Dit beest is niet natuurlijk.

..en het weet niets meer van de ijzeren wetten der natuur....

...dan de zwartharige vrijbuiters uit de zwarte heuvels in het Noorden!

MITRA!
Weet dit
beest niet
wanneer 't
verslagen
is?

Verslagen zal
hij nooit zijn,
Cimmeriër....

..Tenzij
hij dood
is...

..Als je
tenmin-
ste kan
sterven!

Eén seconde torent de
demon-slang hoog bo-
ven het tweetal uit, on-
zeker wie van hen hij
het eerst zal doden....

En in die ene se-
conde ziet Conan
zijn kans schoon..

...Nét voordat het
serpent 't gevaar
voelt....

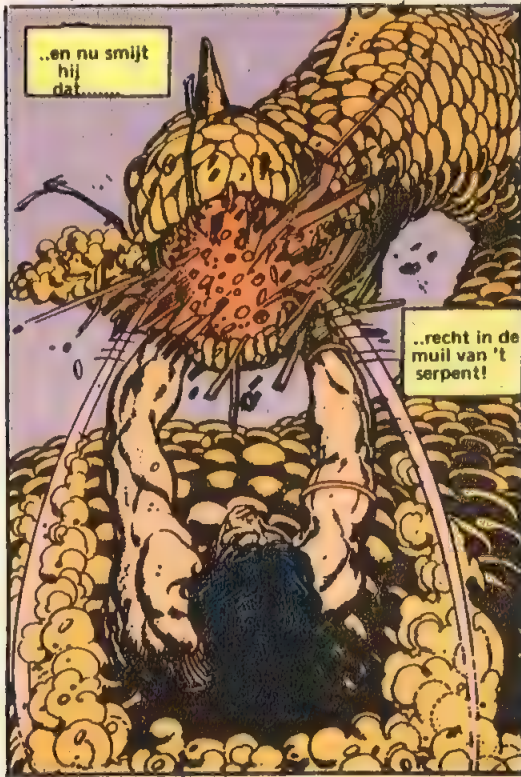

..en opnieuw
aanvalt....

Heeft Conan 'n kist-
je vol juwelen te
pakken gekregen....

..en nu smijt
hij
dat.....

..recht in de
muil van 't
serpent!

Zelfs een duivelsbeest kan sterven!
Dat wat vlees geworden is, gepant-
serd of niet....is ook bloed gewor-
den!

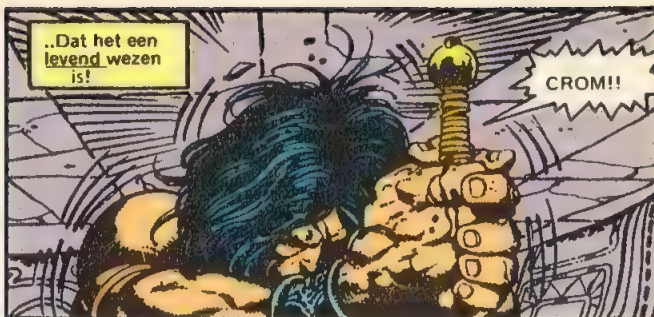
Tot dit moment heeft Conan
nog gehoopt dat de grote
slang een product van eigen
verbeelding was....of 'n schep-
ping van die duivelachtige
spiegels van Kharam-Akkad....

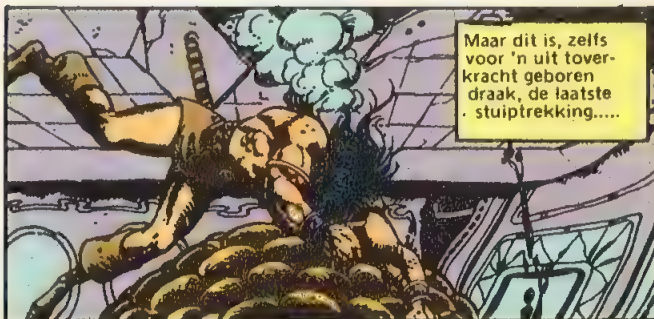
Maar nu,
terwijl hij
bovenop de
gehoorde
kop om-
hoog schiet,
merkt hij
op 'n heel
overtuigen-
de
manier....

..Dat het een
levend wezen
is!

CROM!!

Maar dit is, zelfs
voor 'n uit tover-
kracht geboren
draak, de laatste
stuip trekking....

En zo
storten bei-
den neer op
de
met bloed
besmeurde
vloer ver
beneden
hen....

..En maar één van hen staat weer
op...!

M'n verontschul-
digen, Conan. Jij
liet me niet in de
steek, zoals ik....

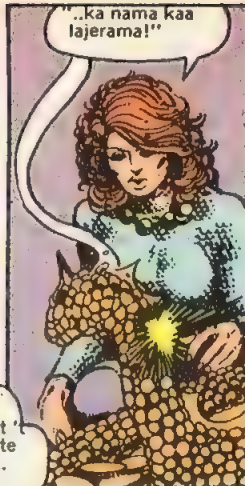
TARIM'S
BLOED!
Dat slange-
beest....
verandert!

Je wist toch
..dat dat
gebeuren
zou....
meisje?

En hoe-
veel meer..
wist je...
zonder
't mij te
zeggen?

Na aanraking met die 'tovervlam' brandt de zijden draad als 'n fakkel...

...en voor de derde keer die avond valt hij in de diepte!

M'n BEEN.. Maar daar laat ik me niet door tegenhouden!

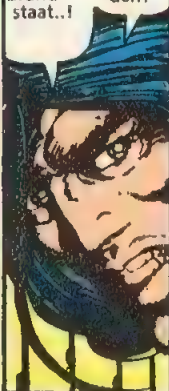
voelt aan of 't in brand staat..!

Bij Ishtar, meisje, dat kost je heel wat KUSSEN...

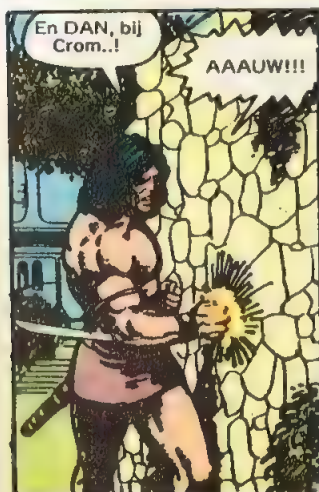
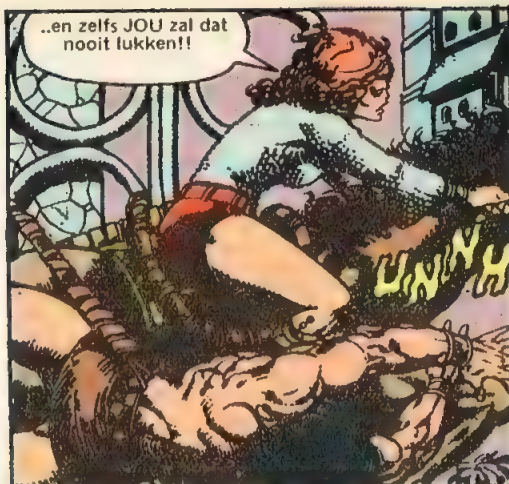
GEEN mannenmond zal ooit m'n lippen kussen Cimmeriër...

En Conan heeft geen keus dan 't snel opbrandende koord los te laten...

DE SPIEGELS VAN RHARAM- ARRAD

In het duistere
Makkalet staat
de zonsopgang
voor de deur.

En 'n zekere man-
lopende, zwart-
harige barbaar kan
z'n goden danken
voor 't feit dat hij
nog in leven is...

IK HAD
HEM
BIJNA!

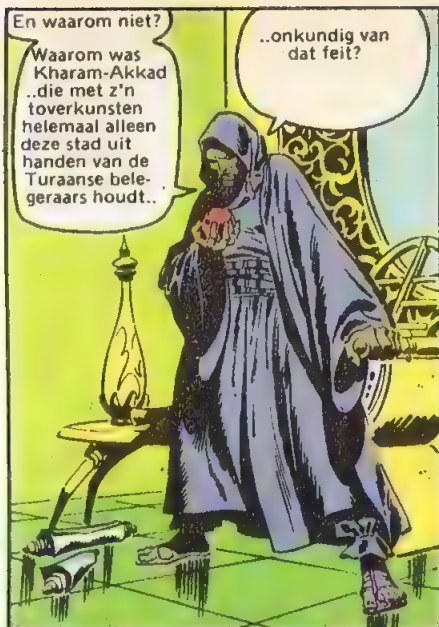
Hij was
vlakbij, in het
koninklijk
paleis...een
gemakkelijke
prooi--

EN IK
WIST
HET
NIET!!

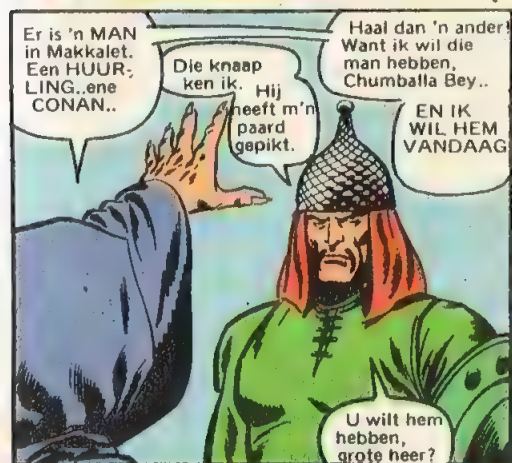
Vrij naar "The mirrors of Tuzun Thune"
door: ROBERT E. HOWARD.

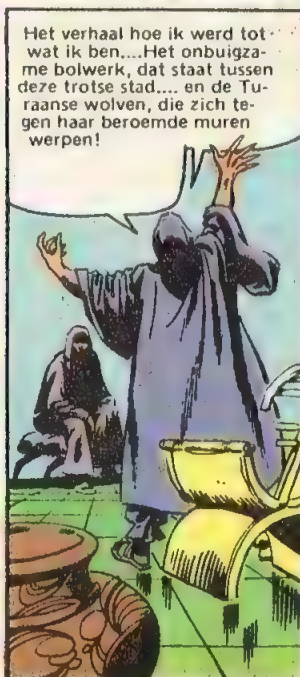

Voor de duizend-en-eerste keer wordt de hogepriester als 'n magneet naar de met 'n kleed bedekte spiegel getrokken, die alle andere spiegels in de immense zaal domineert.

Weer strekt hij een benige hand uit.. en als we beter kijken zien we dat..

Kharam-Akkad's verhaal:

Kull zat op de troon van Valusia, en 'n grote vermoeidheid kwam over hem.

Onrust woedde door z'n bloed...een vreemd verlangen...en vreemd verlichte dromen be-roerden z'n ziel.

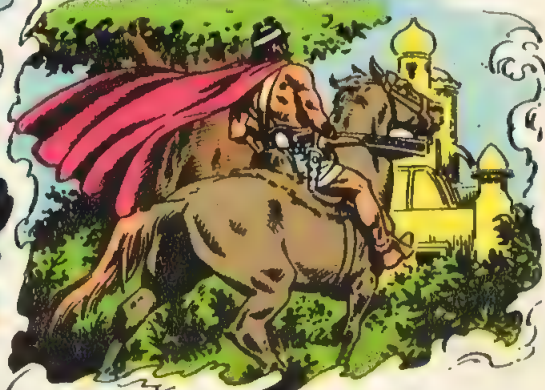
Ten lange leste kwam Brule de Sperendoder, 'n krijger uit Picten-land van de eilanden voorbij het westen, bij hem.

Maar Kull luis-terde nauwelijks naar Brule's roep naar avonturen. Ze bestonden niet meer voor hem, de wilde zeemans-liedjes die hij als jongen in z'n ge-boorteland At-lantis geleerd had.

Toen Kull alleen was, drong er 'n hofdame tot hem door, die fluisterde... "Grote Koning, zoek Tuzun Thune, de tovenaars eens op. Hij woont bij het Meer der Visioenen, waar hij spreekt met doden en demonen."

Kull merkte de sluwe glimlach van het meisje niet op, toen hij in het geheim wegreed, tot hij aan-kwam bij 't Huis der Duizend Spiegels, eenzaam gelegen, midden in het woud.

"Bent U werkelijk 'n tovenaars?" vroeg hij de verschrompelde oude man die daar zat. En Tuzun Thune antwoordde: "Zelfs nu, op dit moment spreek ik met de doden... want elk mens sterft vanaf z'n geboorte. En ik kan demonen oproepen, woester dan welk ander wezen in 't land der geesten...eenvoudig door U in 't gezicht te slaan."

"Maar m'n spiegels," zo ging hij verder...

"U moet de spie-gels van Tuzun Thune zien."

Zo zat Kull in de spiegels te staren en de uren verstreken.

Hij staarde lang naar de bronzen krijger die naar hem terug staarde.
Z'n spiegelbeeld leek naar hem te glimlachen—en terwijl 'n nevel z'n geest vertroebelde, voelde Kull zich wegzakken..veranderen..oplossen...

Toen reden ze samen weg, in grimmig stilzwijgen gehuld.

En hoewel 't grote paleis er zeker nog duizend jaar stond, klonken er geen voetstappen meer; niemand verstoorde de stilte rond het uigedroogde en verschrompelde karkas in de Hal der Illusies. Maar Kull herinnerde zich de dingen die hij gezien had nog goed, en ook dat spiegelbeeld, dat geglimlacht had terwijl hijzelf dat niet deed.....

En vanaf die dag, dat Kull in de spiegels van Tuzun Thune gekeken had, was hij heel wat minder zeker van de werkelijkheid.

Hij zag 't verleden: grote vuurspuwende draken, en de mens, nog niets meer dan 'n droom der goden.

Hij zag de toekomst: de ondergang van de Zeven Keizerrijken; het wegzinken van Atlantis en Lemuria; de opkomst van 't door tovenaars ontraadselde Acheron, die op hun beurt weer door Hyboriërs verdreven zouden worden.

En hij zag: zichzelf.

"Kull!"
Die kreet brak de stilte in miljoenen stukjes. Bergen verkrumelden en werelden vielen ineen, terwijl Kull, achteruit geworpen door die woeste kreet, zich bovenmenselijk inspande..hoe en waarom dat wist hij zelf niet.

Brule stond over 't lichaam van Tuzun Thune gebogen, die tussen de glas-splinters op de grond lag.

"Het was hoog tijd dat ik kwam," zei hij.

"Baron Kaanuub had samen met de tovenaars en het meisje 'n samenzwering tegen U op touw gezet."

"Aye," mompelde Kull. "Deze keer was 't bijna met me gedaan!"

Valusia..Atlantis..tover-
naarsparadijs ACHERON
..alles is verdwenen, net
zoals de toekomstspiegel
voorspeld had...

Tot tenslotte,
de spiegels in
mijn toen nog
jeugdige han-
den vielen...

..en de eni-
ge basis wer-
den van mijn
verhevenheid
en mijn **macht!**

Maar ik was lie-
ver 'n sterfelijke
boer gebleven,
wroetend en
ploeterend tus-
sen de ruïne in
verafgelegen
streken...

..dan
ooit te
moeten
kijken
naar.....

..DIT!!

Kijk
daar,
heilige
Tarim!
Ziet
ge?

ZIET
ge?

De
manier
waarop ik
zal sterven.
...IK...

"..neergemaaid als rot-
tend kaf voor de zwaar-
zeis van die **barbaar!**

"En daar..han-
gend boven z'n
zwarte manen,
honend
en
spottend....

"..de beel-
tenis van een
leeuw
... 'n **arend**
... 'n **serpent!**
...doelend
op wat?"

"WAT??"

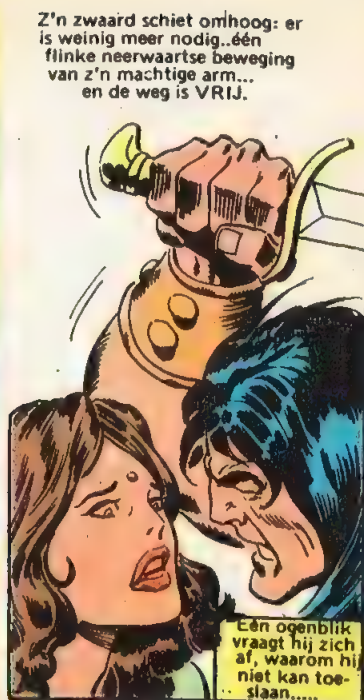

Zonsop- en zonsondergang: twee periodes van de dag met bijna hetzelfde licht en kleur en toch ook heel verschillend.....

Zo worden de boodschappen der goden geschreven!

We hebben 'n teken gekregen, oh prins... van de Tarim, de hemelse tegenhanger van de gevangen genomen mens-god!

De Griffioen zal het Serpent in tweeën bijten... als het Paard lopende zwaarden werpt!

Wat voor onzin is dat?

De Griffioen is Turan. Ja... het Serpent, Makkalet... maar 'n paard? Lopende zwaarden?

Ze overdrijven wat heer... dat is alles.

Die priesters zijn trots op hun vak.

Het belangrijkste is dat dit zich als 'n lopend vuurtje onder Uw troepen zal verspreiden... en het zal ze aanvuren als met de adem van 'n vuurspuwende draak!

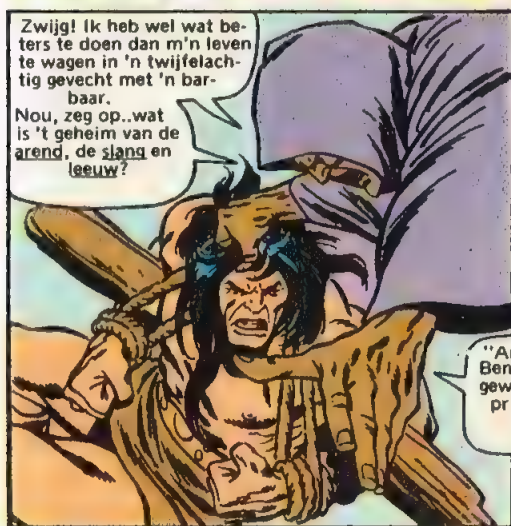
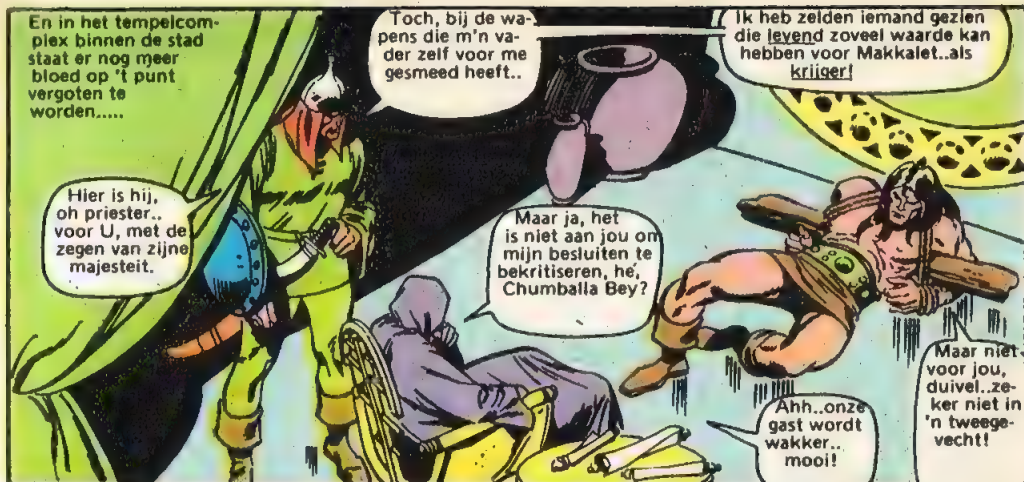
Het uur der wrake is nu zeker aangebroken!

Dat zou je wel zeggen, ja.

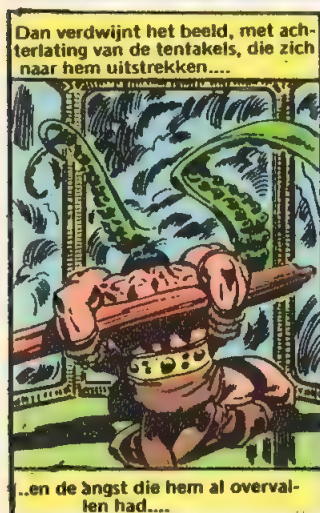
Goed dan! We zetten alles op één kaart... één beslissende, woeste bestorming!

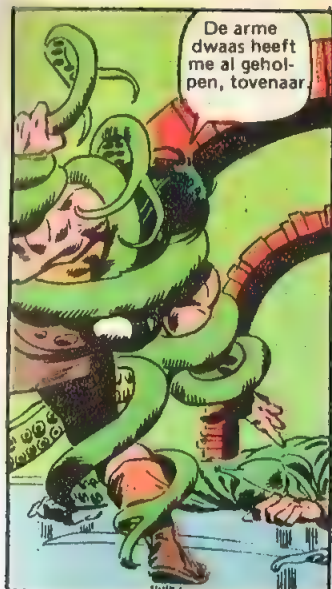

Er zijn momenten in 't leven dat 't is of je op 'n hoge staat...momenten dat je weet dat je onvermijdelijk de afgrond ingetrokken wordt en dat goden noch mensen je redden kunnen.

Zo 'n moment is nu in het omsingelde Makkalet aangebroken:

Ze vallen aan, voor de beslissende slag....

Misschien hadden we 't volgehouden als onze bondgenoten uit Pah-Dishah ons niet net vandaag verraderlijk in de steek gelaten hadden....

..achter de vrouw aan, die ze Rode Sonja noemen!

Maar misschien is er toch nog hoop voor jou, lieveling, als je....

Nee, m'n lieve man, toen we trouwden heb ik jou en Makkalet trouw gezworen...

En als de stad valt...dan zal ook 't bloed van de koningin vloeien over deze eeuwenoude stenen!

Ondertussen, vlakbij, in de tempel van Tarim...

Hak maar raak, zwarthaar!

Straks zal je arm moe worden van al dat nutteloze gezwaa!

En dan zal ik nog fit genoeg zijn om je als 'n koë te slachten...

..als ik tenminste zolang wacht!

Conan's voet glijdt uit op de gladde vloer, hij doet 'n stap terug....

..en struikelt over een bewegingloze figuur..!

Dat is net wat de moordlustige tovenaars nodig heeft.

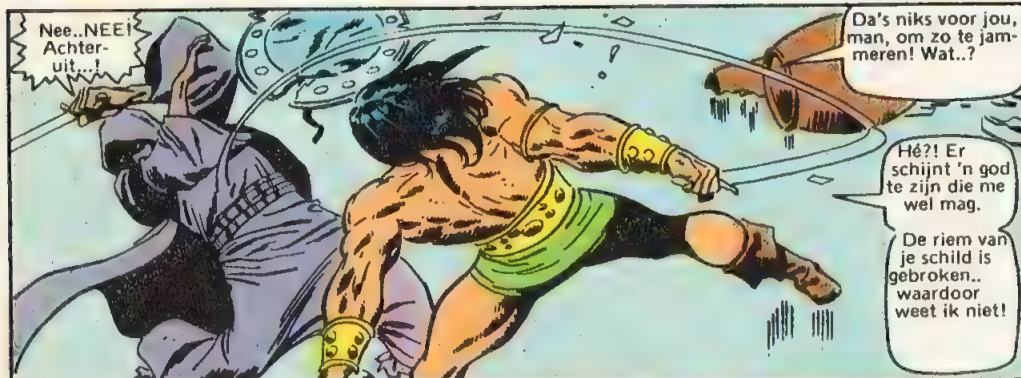
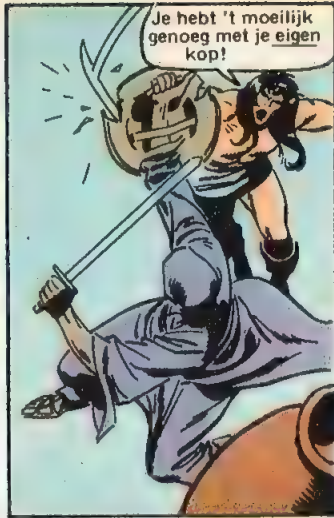

Een seconde later torent hij hoog boven de om zich heen graaiende Conan uit....

..Hij heft z'n zwaard voor de laatste....

...slag. Z'n ogen gloeien bij 't zien van de komende overwinning...

Kharam-Akkad zegt niets meer..maar hij staart als 'n krankzinnige naar het nuteloze schild, dat vóór hem op de grond ligt.....

..En hij weet wel waar-
door!

Slangehuid! De riem van het schild van de kapitein was gemaakt van...slangehuid!

NEE! Ik ben niet verslagen..niet na alles waarvoor ik gewerkt heb...

De macht..de levende Tarim...!

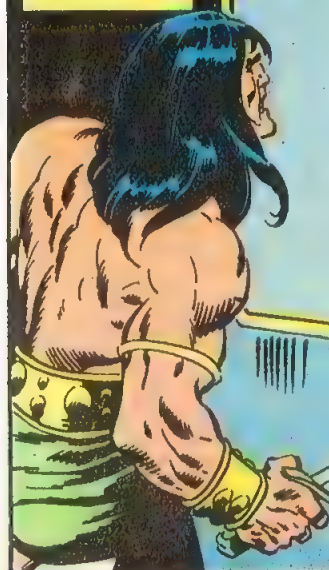

..En het grote gordijn glijdt weg van 'n griezelig zilverachtige spiegel, en toont ons een schouwspel van 'n onontkoombare dood.

En Conan ziet, verbaasd en niet begrijpend, naar het beeld van de slang, de arend, en de leeuw..en hij weet niet wat het betekent.

Hij weet niet dat hij eens over de westerse zeeën zal zeilen, van de rijke kusten van Argos naar de broei-erige jungles van Kush...

En dat men hem daar een andere naam zal geven..een naam die goed bij hem past...

Want men zal hem AMRA noemen...

..en dat betekent...de leeuw!

EINDE VAN DEZE EPISODE

Stan Lee presenteert: CONAN DE BARBAAR

Eén moment terug viel de tovenaar Kharam-Akkad gewond en stervend neer door de hand van 'n zwartharige barbaar.

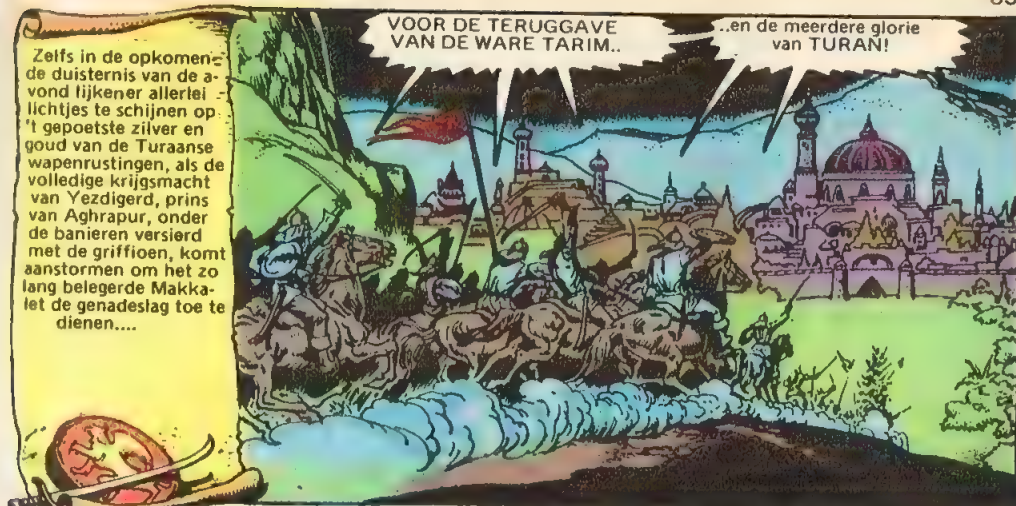
Eén moment terug strekte z'n benige handen zich uit in 'n laatste poging 'n groot gordijn voor 'n zilverschitterige, mystieke spiegel weg te trekken... om zo z'n eigen dood te onthullen!

Maar, er zullen er meer sterven op deze dag....

vrij naar ROBERT E. HOWARD

Zelfs in de opkomende duisternis van de avond lijken allerlei lichtjes te schijnen op 't gepoetste zilver en goud van de Turaanse wapenrustingen, als de volledige krijgsmacht van Yezdigerd, prins van Aghrapur, onder de banieren versierd met de griffioen, komt aanstormen om het zo lang belegerde Makkaleet de genadeslag toe te dienen....

VOOR DE TERUGGAVE VAN DE WARE TARIM..

..en de meerdere glorie van TURAN!

Ha, Sulimar, ik zie 't al voor me hoe die hoogmoedige muren één voor één instorten.....
..hoe 't paleis van Makkaleet in vlammen opgaat...en de vrouwen treuren om hun mannen!

Het is toch te donker om dat allemaal te kunnen zien, m'n prins.

Ik zie 't met andere ogen dan jij.

Want ik zie de levende Tarim al terug in onze tempel in Aghrapur...oosters goud dat de schatkist van m'n vader vult.....en 't hoofd van 'n zekere Cimmeriër gespietst op de punt van m'n slagzwaard!

Een gevangene, sire. Eén van de tempeldienaren uit de stad.

Laat horen.

He? Wat is dat?

Hij probeert z'n huid te redden.

E-er is 'n grot, grote heer, aan de andere kant van de stad, uitkijkend over de zee.. Die grot loopt dóór tot in de tempel zelf...en maar weinigen weten daar van af.

Meer weet ik niet, maar mag ik nu...?

Ja, hond...

Je mag nu sterven in één seconde...

Zo, ruim dat krenk op...

..en stuur 'n scheepslanding van m'n zeehiviken naar de andere kant van de stad!

..en dat is beter dan langzaam op de pijnbank!

Zelfs de meeste roofzuchtige erfgenaam van 'n wereldomvattend rijk kan niet de stille ironie van z'n eigen woorden overzien. Want één van Yezdigers schepen, volledig bemand achtergelaten om te voorkomen dat de Hyrkaniers hun bedreigde stad zouden proberen te ontvluchten...was even daarvoor op de juiste plaats aangekomen....

Het lag daar toen 'n grommende Conan 'n geleend zwaard in de ingewanden van 'n man, genaamd Kham-Akkad, stootte...

Het lag daar toen die stervende priester-tovenaar het kleed wegtrok, dat de spiegel bedekte die z'n bloedige dood voorspeld had...

En het lag daar natuurlijk ook toen.. 'n moment later.. 'n plotselinge schok de steele klif aan de noordkant van Makkalet deed trillen, waarbij grote stukken rots in het kalme water van de Vilayet Zee terecht kwamen.

Kijk, broeders! Daar.. opzij van die klif...

Kijk eens wat die aardbeving bloot gelegd heeft!

Aye, man. Dat, 'wat eerst door hoge steenmassa's voor ons verborgen was..

De ingang van 'n enorme, donkere grot!

En niet zomaar 'n grot, zoals de op strijd beluste Turanen weldra zullen ontdekken..maar 'n grot die 'n ziellige Hyrkanier aan Yezdigers verraden heeft.. 'n grot waardoor Conan al eens de stad ontvluchtte, en die doorloopt tot midden in het belegerde Makkalet....

..ja, tot in de tempel van Tarim!

De met slangen versierde wallen van Makkalet zijn wereldberoemd. De vijandige hordes uit 't oostelijk gelegen **Khitaj** konden haar beschermende omarming niet doorbreken, en ook de rovers uit **Vandhyan** kwamen er niet overheen.

Maar geen van allen waren ze zo vastbesloten als de Turaanse duivels....

Ik duld geen weigering, lieve Melissandra.

En ik verlaat U niet, mijn heer.

Ben ik dan 'n keukenmeid..of 'n tempeldienares..die weggezonden wordt als er moeilijke tijden aanbreken?

Niet van jouw besluit...maar van 't mijne.

En..we moeten nu toch aan meer denken dan aan onszelf.

Heeft U zo'n lage dunk van m'n besluit?

Daarom moet je de stad verlaten..of je wilt of niet!

Ik wou dat de kapitein van m'n lijfwacht, Chumballa Bey, hier was om je te begeleiden...maar..

Ah! Daar zijn ze eindelijk!

Breng de koningin naar de tempel van Tarim!

Als iemand haar veilig door de Turaanse linies kan loodsen....

..is 't Kharam-Ak-kad wel!

Er klinken geen sentimentele afscheidswaarden tussen de koning en de koningin.

Hun zwijgende harten hebben die reeds gesproken..zo lang, lang geleden.

De ogen van de dode staan nog open, alsof ze turen naar wat er aan de andere oever van de Rivier des Doods op de loer ligt. Of kijken ze hulpeloos naar 't beeld van 'n verwoest leven, overheerst door het najagen van macht... van 'n verloren jeugd, en 'n niet-bereikte oude dag... van halfgeopende deuren, die nu voorgoed gesloten blijven?

Conan kijkt neer op 't levenloze lichaam van Kharam-Akkad, en weet het niet...

...en 't kan hem niet schelen ook. Hij draait zich slechts grommend om, naar de glimmende spiegel...

En terwijl hij dat doet, begint 't beeld te schuiven... te veranderen... misschien nog dodelijker....!

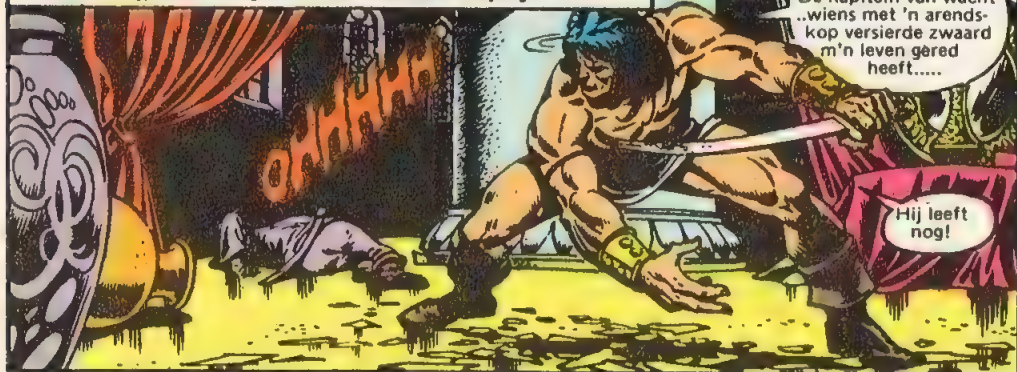

Een beschaafd mens zou misschien gearzeld hebben... en zo verloren geweest zijn.

Maar Conan heeft daar geen last van.

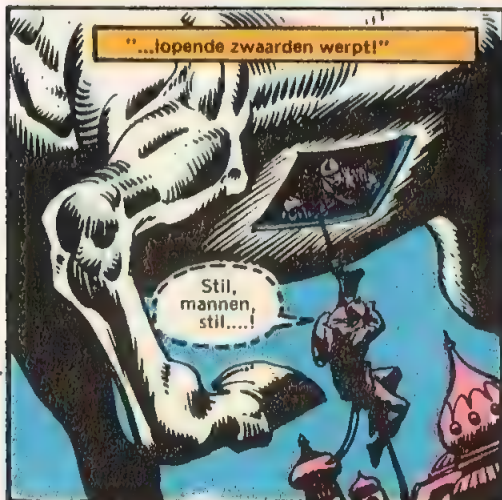
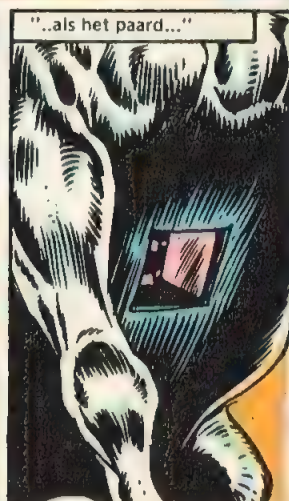
Dan hoort hij, tussen het getinkel van de laatste stukjes glas door....

De kapitein van wacht... wiens met 'n arendskop versierde zwaard m'n leven gered heeft.....

Hij leeft nog!

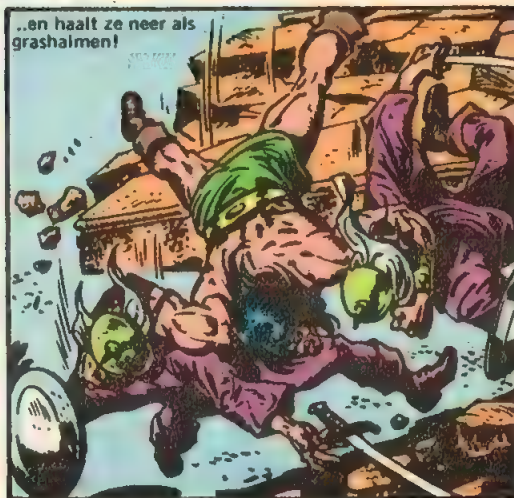

Voor Conan, getraind als hij is in de heuvels van z'n land is 't niet moeilijk de soldaten, echte stedelingen van zich af te schudden.

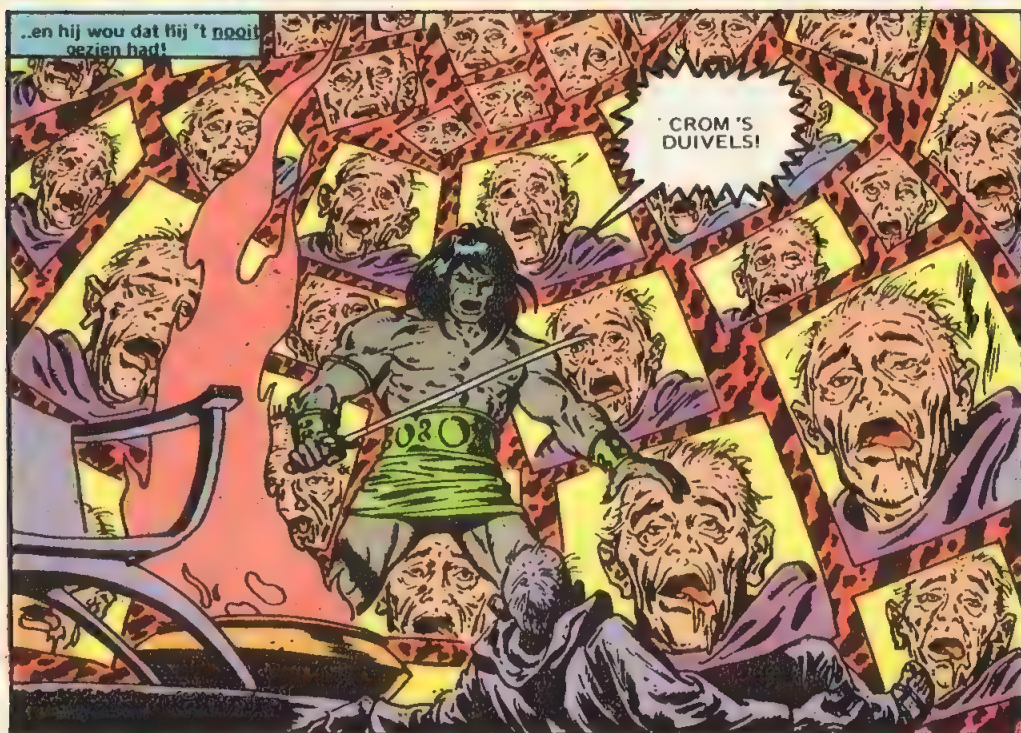
Hij doet hem open, gaat de donkere kamer erachter binnen....

..en merkt dan...nee, voelt op de een of andere manier...

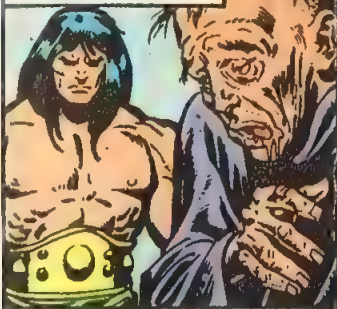

Want het is 'n gezicht dat 't levende bewijs vormt van eeuwenlange in-teelt...kortom, het gezicht van een mongoloïde zwakzinnige.

Heel even staart Conan, niet begrijpend, naar dat gezicht....

Dan gooit hij z'n hoofd in de nek...en lacht de pure, luidruchtige lach van 'n barbaar....

...hoewel hij niet precies weet waarom.

Dan wordt plotseling elk geluid overstemt....

...doordat de deur door 'n bijlslag versplinterd wordt!

Vooruit, mannen! Yezdigerd wilt 't hoofd van die wilde-man!

Ik zal 't naar hem toe rollen, hond-broeder.. nadat ik het van z'n romp geslagen heb met....

TARIM'S BLOED! Die dwaas is nog te stom om te vluchten!

Je praat over 't bloed van je dierbare Tarim, maar 't is Turaans bloed dat hier vloeit.

Nou, als dat ullie weg naar de hemel is...

...kom dan maar op, dan zullen we zien hoevelen van jullie er nodig zijn..

...om één man, geboren in 't vrije, wilde noorden, te doden!

We hebben wel wat meer te doen dan hier te staan knokken met die heiden!

Boogschutters! Schiet je pijlen af, en MIS niet!

Doodt de barbaar!

De Turanen hadden wat minder moeten kletsen...

..want dat gaf Conan de tijd om overeind te komen en met z'n machtige arm 'n zware, houten zetel te pakken en als schild te gebruiken....

..tegen die woeste pijlenregen!

De enige echte ware Tarim is echter niet zo gelukkig...!

Niet langer zal Kharam-Akkad hem bespotten, met z'n hoogdravende taal gesproken tegen dovemansoren.

Want eerst stierf hem deze nacht de tovenaars...

..en nu ook de Tarim zelf...

Maar de Turanen kunnen niet weten dat ze hun eigen krankzinnige mens-god gedood hebben..want ze hadden hem nog nooit gezien.

Ze weten alleen dat er 'n woest, razend, losgeslagen beest op hen inhakt...

..onder wiens slagen ze vallen, om nooit meer op te staan!

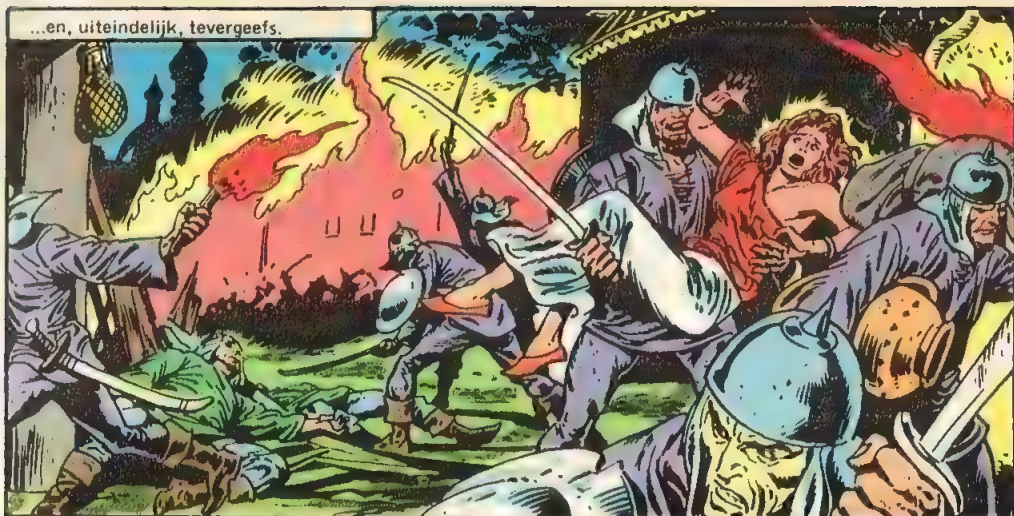
Buiten echter....

...staan de zaken er beter voor voor de oorlogszuchtige legers uit Aghrapur, aan de andere kant van de zee.

Verstijfd door 't plotselinge verschijnen van de invallers in hun stad, verdedigen de Hyrkanianen zich verward, traag...

...en, uiteindelijk, tevergeefs.

Op 't laatst staat koning Eannatum als 'n marionet, helemaal alleen op de slangenmuur...de dode lichamen van z'n lijfwacht om hem heen.

Hij vecht als 'n razende, z'n eigen koningin zou hem niet meer herkennen, want zij kent hem slechts als 'n zeer zachtmoedig mens.

Maar zachtmoedigheid is geen verdediging tegen 'n snelle, trefzekere zwaardslag van 'n onbekende....

Eannatum! Oh, mijn man...m'n lieve, lieve man....Hij is dood! Ik weet 't zeker!

HIJ IS DOOD!

NEE! Z'n mannen zullen hem met hun eigen leven beschermen!

Ze zullen niet toestaan dat de koning sterft!

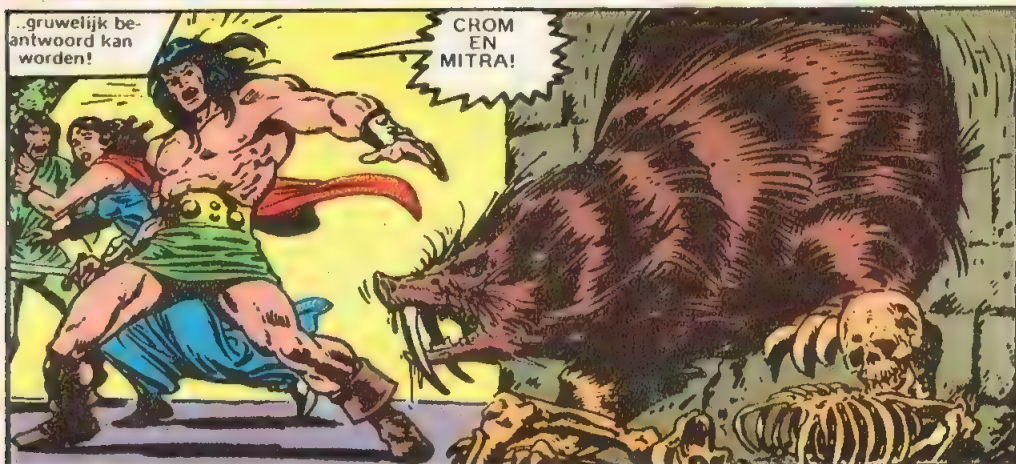
Ieder mens kan sterven, Chumballa Bey.

Ieder mens... en iedere god ook, schijnt 't

CONAN!
De Tarim
zij dank..!

Een barbaar denkt gewoonlijk niet zo diep over de dingen na.

Maar Conan moet zich de afgelopen weken toch wel afgevraagd hebben....

...wat die zwarte hond van de priester hier in deze tunnel nou eigenlijk moest bewaken.

En nu...weet hij het!

CHUMBALLA BEY! Heb ik je alleen maar gered

...zodat je mij rustig kon zien STERVEN?

Ik-ik WIL wel helpen, vriend...

Maar...zo ZWAK...kan m'n zwaard bijna niet vasthouden!

Bij alle goden van het koude Noorden..

..Dan doe ik 't ZELF wel!

Eén moment van opperste razernij...en de klauwen van 't beest maaien hulpeloos in 't rond...

Want die bloed-dorstige kaken kunnen niet op tegen de kracht van die geweldige spieren.

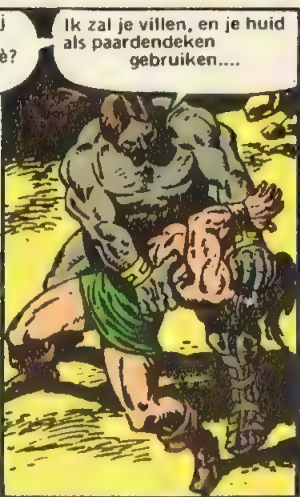
Het ratachtige ding ligt dood op de grond...in 'n plas van z'n eigen bloed...

Er is geen tijd om in uitzinnige vreugde op je borstkas te timmeren, of triomfkreten de hemel in te schreeuwen...

Kom. We zijn niet ver meer...

De zon beschijnt die ochtend de muren die 'n verwoeste stad omringen...en toch...temidden van die verwoesting klinkt het sein... en begint de TRIOMFTOCHT!

En helemaal vooraan trekken drie figuren de aandacht van soldaten en burgers, die zich vergapen aan....

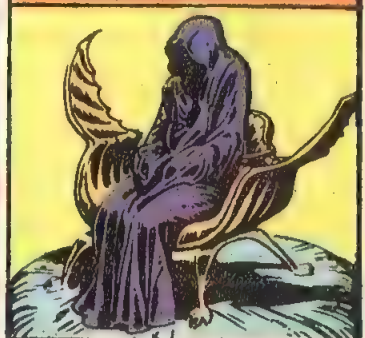
Ten eerste, YEZDIGERD...zoon van Yildiz, koning van heel Turan... 'n man die voorbestemd is grote daden te verrichten...

Naast hem, SULIMAR...raadsheer van de koning...en nog liever van de TOEKOMSTIGE koning....!

En, gezeten op 'n troon, door koorden, onzichtbaar voor de juichende menigte, rechtop gehouden....

...de beschaduwde figuur voor wie oceanen van bloed vergoten zijn....

...de geïncarneerde mens-god...

..DE ENIGE ECHTE LEVENDE TARIM..!

CONAN DE BARBAAR

TEKST: ROY THOMAS   TEKENINGEN: JOHN BUSCEMA   INKT: ERNIE CHUA   KLEUREN: GLYNIS WEIN

DE BLOEDSTEEN VAN BELSHAZZAR!

Ten zuiden van de Zaporoska rivier gaat de Hyrkanische steppe over in woestijnachtig gebied... In dit naar-geestige landschap rijdt een man die getuige was van de val van MAKKALET....

Plotseling houdt hij zijn paard in en luistert....

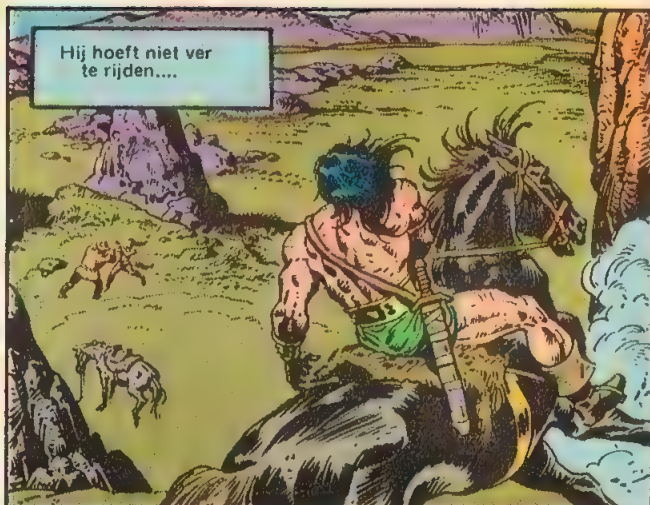
Vrij naar
"THE BLOOD OF
BELSHAZZAR"
door
Robert E. Howard.

De kale rotsen weerkaatsen de angstkreet van 'n vrouw... Onmiddellijk geeft hij zijn paard de sporen en ijlt naar de plek des onheils...

Hij hoeft niet ver te rijden....

In één oogopslag ziet Conan dat de vrouw DE MOEITE WAARD is...

...en haar belager geen schepsel der duisternis, maar een reusachtige OOSTERLING...

Dus...

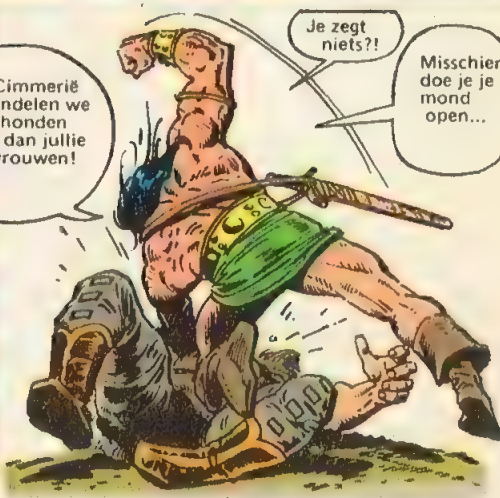
ZWIJN!

In Cimmerië behandelen we onze honden beter dan jullie je vrouwen!

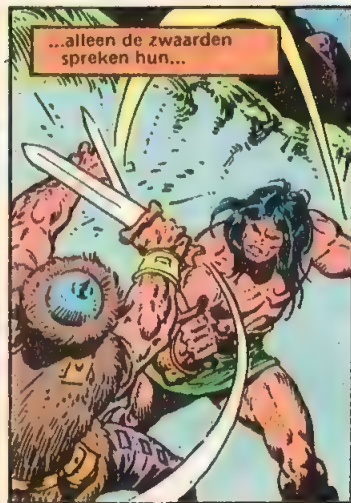
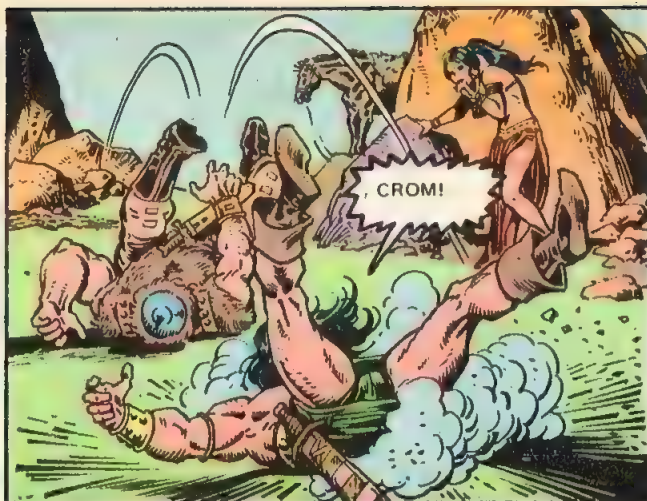

Je zegt niets?!

Misschien doe je je mond open...

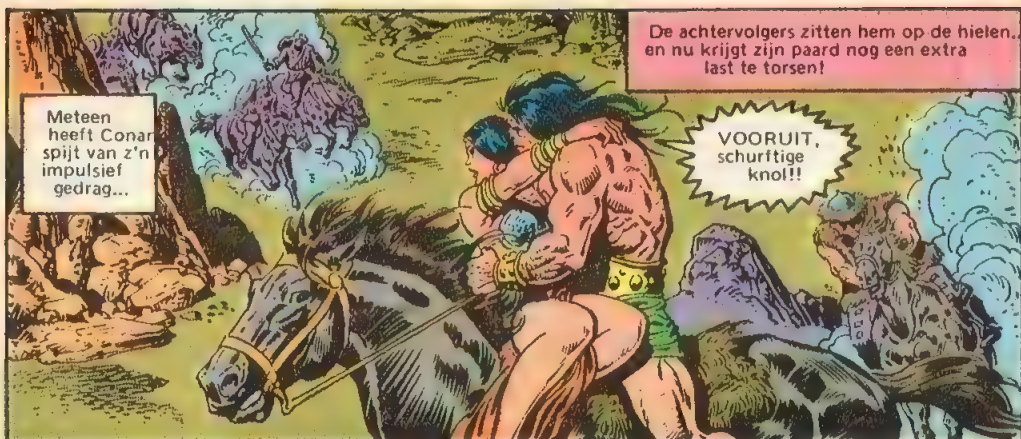

Meteen heeft Conar spijt van z'n impulsief gedrag...

De achtervolgers zitten hem op de hielen, en nu krijgt zijn paard nog een extra last te torsen!

VOORUIT, schurftige knol!!

Dan volgt een vol-slagen verrassing...

Bij CROM!

'n Oeroude burcht! Met muren waar nog geen muis doorheen komt!

De vent die in zo'n steenklomp woont houdt niet van vreemdelingen! Hm, geen teken van leven... of...

KIJK!

CROM! Iemand opent de poort voor ons!

Nu maar hopen dat de Turaniërs ons niet durven volgen!

Inderdaad...

HALT, SUK-KELS! Weet je niet waar je bent bent?!

Waarom stop je, broeder!

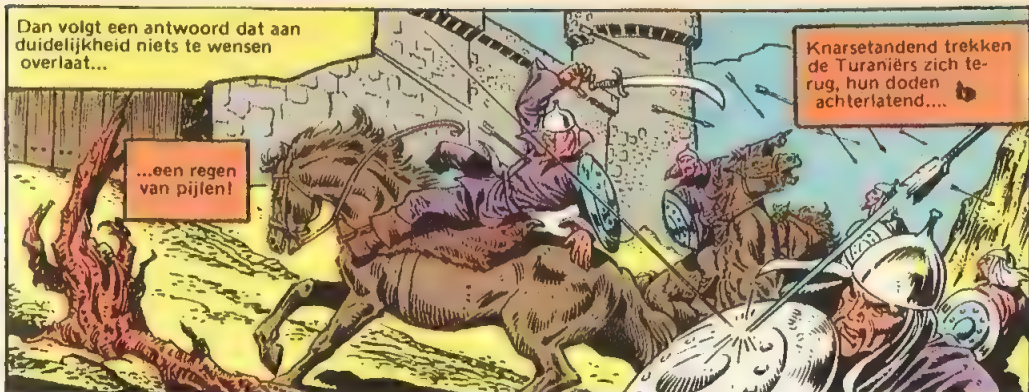
Ze zullen 't toch niet wagen de troepen van Prins Yezdigerd de toegang te weigeren?

Dan volgt een antwoord dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat...

Knarsetandend trekken de Turaniërs zich terug, hun doden achterlatend....

...een regen van pijlen!

Intussen, in de burcht...

Voor 't moment zijn we veilig!

Maar pas op voor TUR GOHL! Hij is gevaarlijk al kan hij niet praten!

Is Thurgohl de vent die je 'n pak slaag gaf?

Wel, dan heeft hij nu wel wat anders aan zijn hoofd!

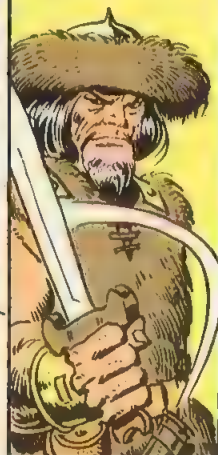
Instinctief grijpt Conan naar zijn zwaard!..

Als we willen blijven leven, vrouwenbeul..

..zullen we er voor moeten vechten!

Maar de stomme trekt rustig zijn zwaard... weegt het even in z'n hand en....

...Laat het dan vallen als teken van goede wil...

...en overgave..

Conan volgt zijn voorbeeld...de overmacht lijkt te groot....

Conan merkt al snel dat de bende in twee kampen is verdeeld...

De Hyrkaniërs die Kai Shaah volgen, een gemelijk kijkende, gewezen edelman...

...en de anderen die niet uit Hyrkanië komen, halsafsnijders en deserteurs...

Geen wonder dat iedereen bang is voor deze plek!

Na elke plundertocht trekken ze zich hier terug! Geen leger dat hier binnenkomt!

Hoe heet jij, meisje?

Ik heet Suwaan...

Eh...wat ik vragen wou...

Ik kom uit KHITAI!

Wel Suwaan... zo te zien ben je de enige vrouw hier!

Zelfs de slaven zijn mannen! Merkwaardig!

En wie is die stomme Khitaan?

Ik ben zijn eigendom! Hij is 'n wrede monster!'

Ik was z'n slavin...

...maar z'n wellust kende geen grenzen...

Zwijgend zit Turgohl, de reusachtige Khitaan, in een donkere hoek van de zaal en...

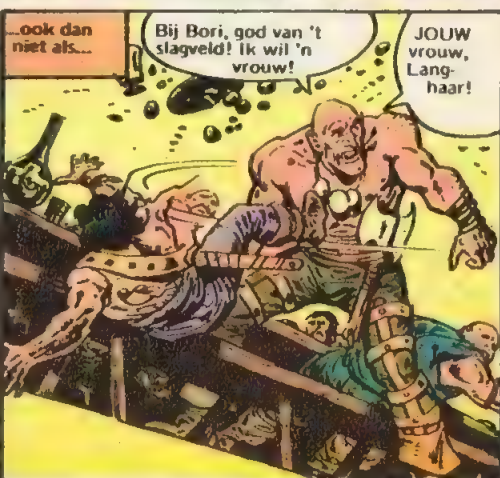
...kijkt niet op!

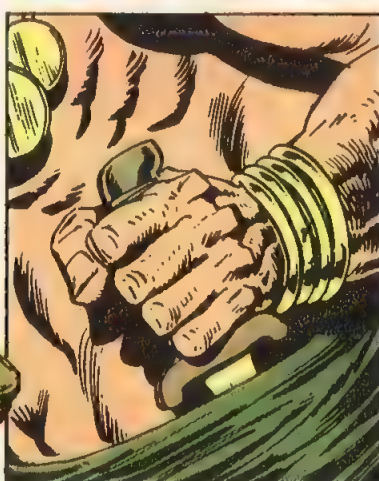
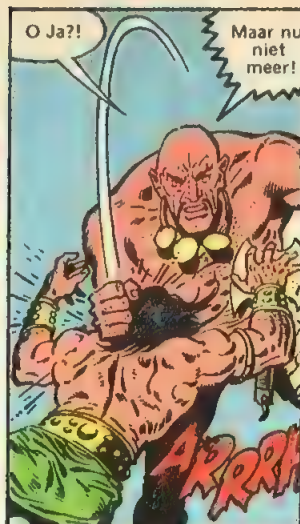
...ook dan niet als...

Bij Bori, god van 't slagveld! Ik wil 'n vrouw!

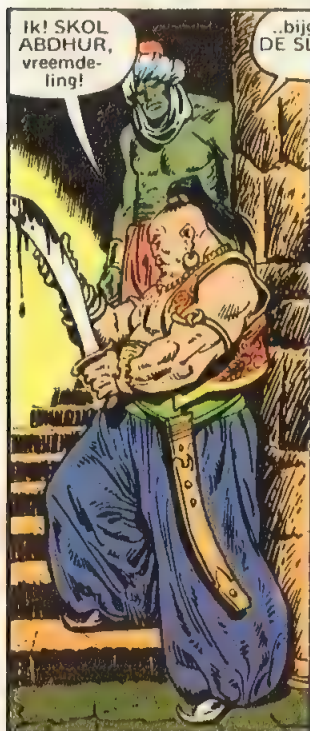
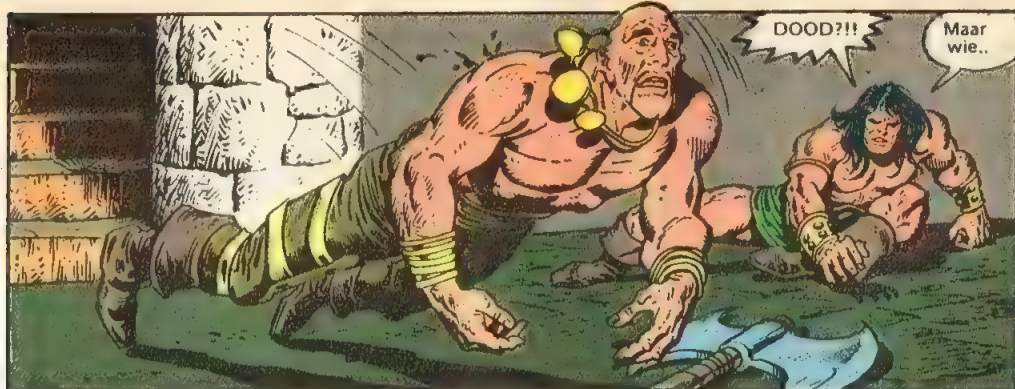
JOUW vrouw, Langhaar!

..bijgenaamd
DE SLAGER!

Ik ben heer en meester
over dit zootje onge-
regeld!

Niemand durft
hier zelfs te spu-
wen zonder mijn
toestemming!

Knoop dat
in je oren,
barbaar!

Voer dat karkas aan de
honden! Weg ermee!

't Staat zo slordig
voor 't BEZOEK!

Vanavond
ben je m'n
eregast!

Terwijl hij zijn
gastheer volgt
naar zijn plaats
vraagt Conan
zich af...

...hoe deze reusachtige kerel het voor el-
kaar krijgt DEZE die horde bloeddorsti-
ge wolven onder de duim te houden...

Ga zitten, barbaar...

Conan is de naam!

...en ik zal je 'n
antwoord geven
op je
vragen!

Jaren geleden pikte ik de Hyrkaniers dit kasteel af door een list...

...sindsdien maak ik hier de dienst uit!

De mannen zijn ALS was in mijn handen! En de Vrouwen...

...zijn VOER VOOR DE GODEN!

Niemand zal het in z'n hoofd halen me te doden!

Je vraagt je af waarom?

Kijk, Cimmerier! Deze robijn staat bekend als...

...de Bloedsteen van Bel-Hissar!

Zelfs in Conan's noordelijk geboorteland kende men dit beroemde juweel...

...maar ook 't meisje kent het!

...evenals de stomme Turgohi!

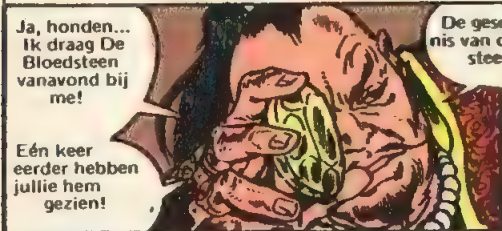

Als beloofd door 'n Stygische magiër staren de rovers naar de robijn...

Ja, honden... Ik draag De Bloedsteen vanavond bij me!

Eén keer eerder hebben jullie hem gezien!

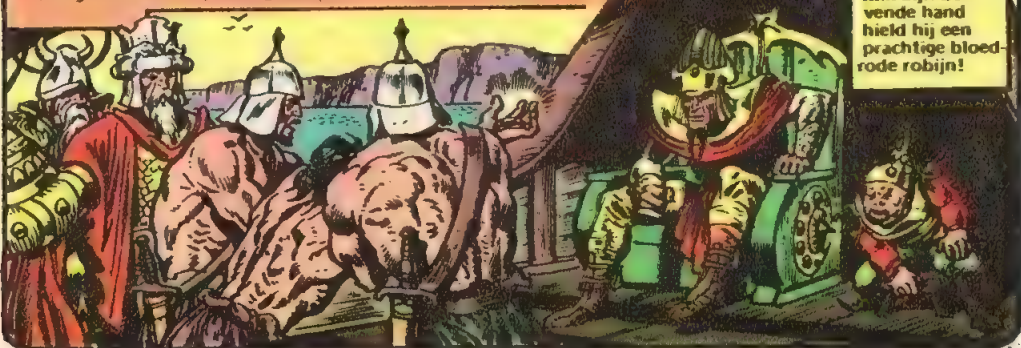

De geschiedenis van deze steen...

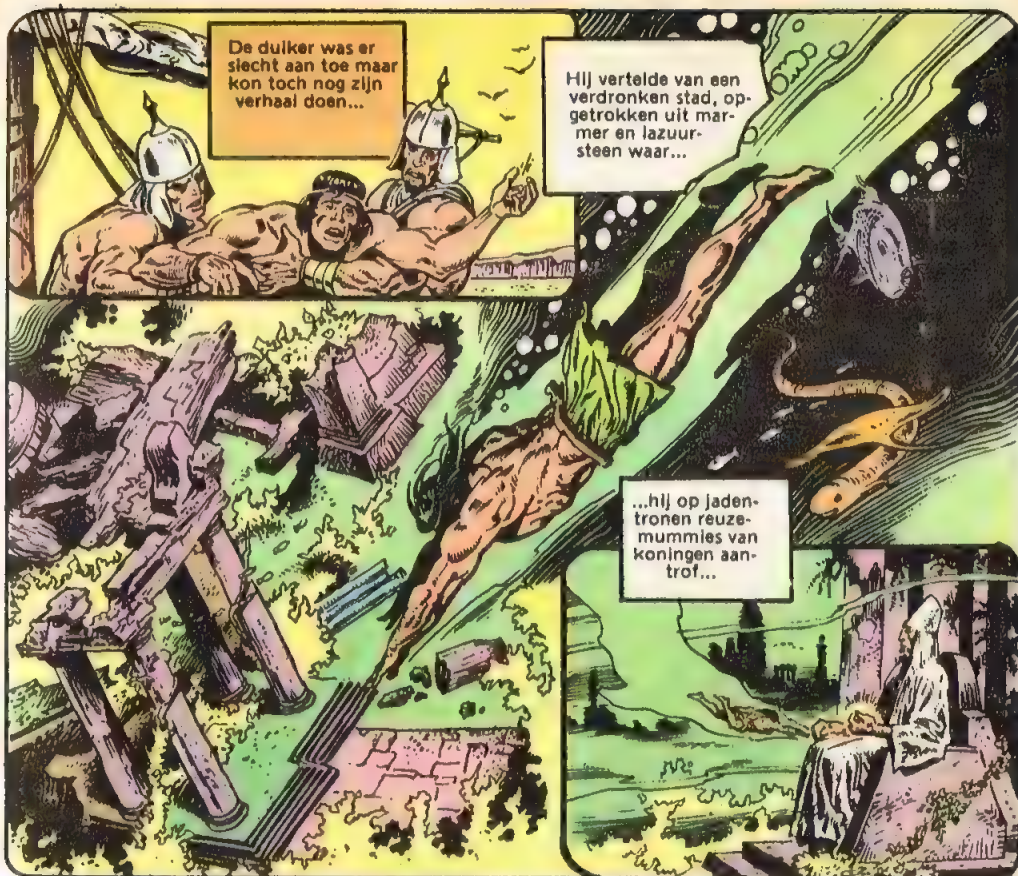
...gaat terug tot het begin der tijden...

...toen een parelduiker voor de troon van Bel-Hissar, koning van Acheron, werd gebracht...

...in zijn bevende hand hield hij een prachtige bloed-rode robijn!

Hij vertelde dat hij het juweel in de hand van een der reuzen HAD GEVONDEN...

Hij gaf de robijn aan de koning en viel ter plekke dood neer...

De priesters wilden dat Bel-Hissar de steen teruggooide omdat hij de ZEEGODEN TOEBEHOORDE...

...maar de koning bekeek de robijn en weigerde!

Niet veel later vermoorde een dief de koning en stal de steen...

Sinds die tijd heet de steen **DE BLOEDSTEEN VAN BEL-HISSAR!** En overal waar de steen kwam liet hij een spoor van bloed achter! De jaren van de grote oorlogen braken aan en de steen kwam in het oosten terecht...

..waar ik hem in handen kreeg toen ik een 'Himel-iaanse nomadenhoofdman versloeg....

Hoe hij er aan kwam weet ik niet!

Deze steen bewaart hier het evenwicht! Als de ene partij mij vermoordt en de steen steelt is dat voor de andere het sein om de steen op hun beurt te veroveren!

Ik speel ze tegen elkaar uit!

Duistere geheimen zijn me geopenbaard **BLOED** is het voedsel waar de steen zich mee voedt!

Ik heb z'n dorst gelest met het bloed van de vrouwen die door de poort van de hel zijn gekomen!

Vrouwen zoals jouw vriendin, Barbaar!

Dat dacht je, vadsige hyena! Wie een vinger naar haar uitsteekt zal er van lusten!

Tut tut! Niet zo heetgebakerd, vriendje! Ik haalde alleen wat herinneringen op!

Ga zitten! Je wijn verzuurt!

Hij hoeft maar met z'n ogen te knippen en ik heb honderd man op m'n dak....

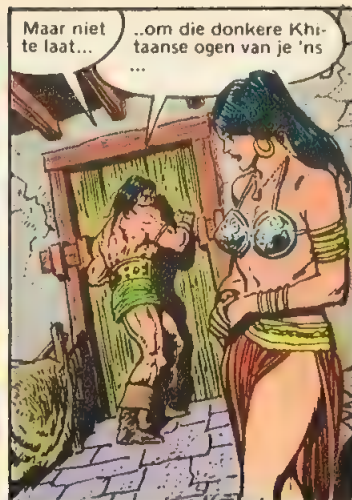
Probeer 't nou maar niet!

Maar toch...

Drink je wijn!

Als Conan wakker wordt is het pikdonker....

Hij probeert zich te herinneren wat er gebeurd is...

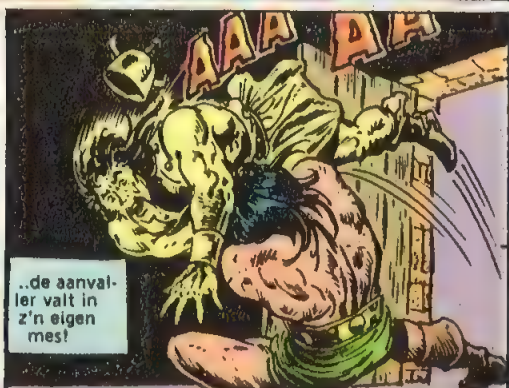
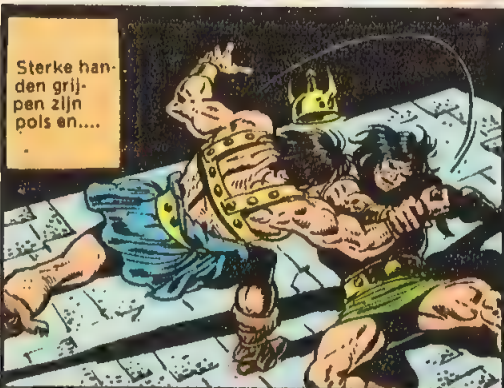
Een flauw schijnsel trekt zijn aandacht....

Iemand sluipst naderbij...

Sterke handen grijpen zijn pols en....

..de aanval-
ler valt in
z'n eigen
mest!

Conan verwachtte Turgohl te zien die wraak kwam nemen voor z'n gestolen slavin....

...maar de man
hoort tot de par-
tij van de niet-
Hykaniërs...

Conan staat voor 'n raadsel....
Trouwens, waar is het
meisje?

Ineens krijgt hij een voorgevoel....
Denkend aan walgelijke rituelen...

..rent hij
naar de ka-
mer van de
SLAGER!

Maar in Skol
Abdhur's kamer
beweegt niets
meer...

Z'n Kushi-
ten zijn van
achter
neergestoken!

En
daar....

...ligt Skol Abdhur! Morsdood!
De steen is met geweld uit z'n
hand gerukt!
Wel, Slager! De bloedsteen
heeft OOK jouw bloed gedron-
ken!

HELA
BEZOEK!

Kijk, Kai Shaah! Daar
staat de moordenaar
van Skol Abdhur!

Grijp de bar-
baar! Hij moet
de BLOED-
STEEN heb-
ben!

Kom maar op,
honden! Met
Conan is het
kwaad kersen
eten!

Conan zoekt ge-
jaagd naar 'n
wapen....

...maar dan!

MEESTER
! DE GO-
DEN!

DE
GODEN
DER
DUIS-
TERNIS!

Hé?!

Niemand
let meer op
Conan....

De twistende partijen sluiten een
tijdelijke wapenstilstand en...

...trekken naar de catacomben van
het kasteel!

Hier-
langs!

De VERBODEN
DEUR zal ons naar de
GODEN DER DUIS-
TERNIS brengen!

De deur staat
open! Niemand
mocht de deur ge-
bruiken...behalve
Skol....

...en de gevangen-
nen die nooit te-
rugkeerden!

Het is de
woonplaats
van demon-
nen!

En misschien...

...een schuil-
plaats voor ju-
welendieven!

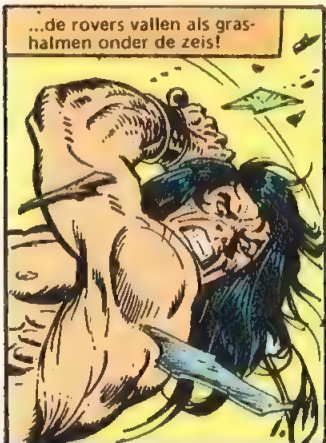
De bende heeft bloed geroken...en raakt buiten zinnen....

Maar Conan denkt niet aan overgave....

...de rovers vallen als gras-
halmen onder de zeis!

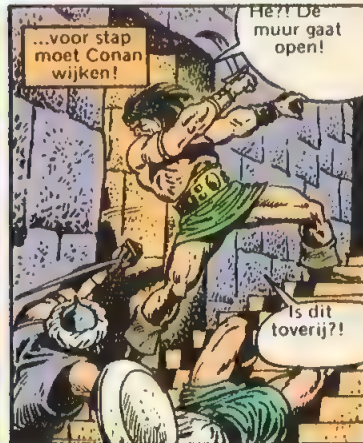

...maar hun
hebzucht
wint het
van hun
angst!

Stap....

...voor stap
moet Conan
wijken!

He?! De
muur gaat
open!

Is dit
toverij?!

Op het moment dat een bijl de lucht
doorklieft op de plek waar Conan
stond...

Wordt hij
naarbin-
nen getrok-
ken!

Twee stalen armen duwen
de deur weer dicht!

Turgoh! Hoe
kom jij hier?!

Ik wou
dat je kon
spreken! Ik
heb je heel
wat te vra-
gen!

De Khitaan gebaart de
jonge Cimmeriër hem
te volgen...Hij wijst
naar een deurope-
ning.....

Dan....

Ze komen ons
nog niet achterna!

Ik hoop dat je
voor paarden
hebt gezorgd!

CONAN DE BARBAAAR

TEKST: ROY THOMAS   TEKENINGEN: JOHN BUSCEMA   INKT: ERNIE CHUA   VRIJ NAAR: ROBERT E. HOWARD

DE GOD VAN ZEMBABWE!

De dorre steppen ten noorden van het meer van Vilayet worden in het noordwesten door een donker tropisch regenwoud begrensd...

Een open plek in het woud.. Een gebronsde reus leest zijn dorst in een poel.....

Tot zijn geluk is het oppervlak zo helder als een spiegel.....

Op de gejaagde ademhaling van barbaar en serpent na is het oerwoud stil...

Conan vecht voor zijn leven...

...zijn borstkas kraakt onder de ijzeren greep van het monster...

Zijn machtige armen beginnen pijn te doen...

Je hebt me nog niet, slang!

...maar...dat kan niet lang meer duren!

MITRAI

Er was nog iemand die je niet mocht, slang!

Iemand met 'n scherp mes!

Wie...

THUTMEKRI is de naam, m'n vriend!

...ooit een Stygiër, maar sinds JAREN trek ik door ZEMBABWEII

Met een snelle
blik meet hij de
afstand naar een
gevorkte
boomstam....

...Zijn eni-
ge kans!

'Moeizaam schuift
hij het kadaver van
de lakhmu voor zich
uit....

Iedere overbodige beweging
trekt hem dieper in het drijfzand..
Dan pakt hij het geschubde
lichaam beet...

.....tilt het op...

..en gooit het....

....tussen de twee stammen...

....waar het mes zich achter vasthaakt!

Goed dat hij meteen
vastzat!

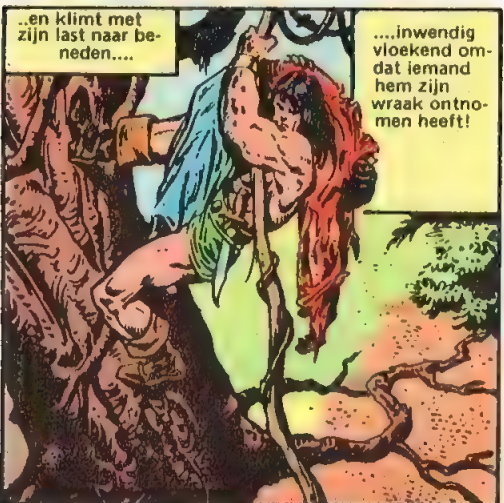
Het drijfzand
was me al naar
de tippen
gestegen!....

Zwijgend luistert Conan naar het verhaal van de stervende bandiet....het relaas van een tocht naar het hart van het oude ZEMBABWE!.....

...waar hij met hulp van drie uitgestoten inboorlingen het gouden beeld van de GORILLA GOD stal.....

Onderweg kocht hij de blonde slavin Helgi om zijn kille gemoed te verwarmen....

Blondines zijn zeer in trek in deze streken!

Hij vluchtte met zijn buit naar het noorden....

...tot de libar rivier!

Wat is met dat meisje gebeurd, Thutmekri?

Wie heeft je overvallen? Waar is de vierde man?!

Ik weet het niet....

Het.... moet DAL-BOOR ..ge-weest zijn...

Wat is dat? Er ...kruipt iets op m'n arm....

EEN SLANG! Bij Ishtar! Een moerasadder!!

NEE!!

Zo makkelijk kom je niet aan je einde, rat!

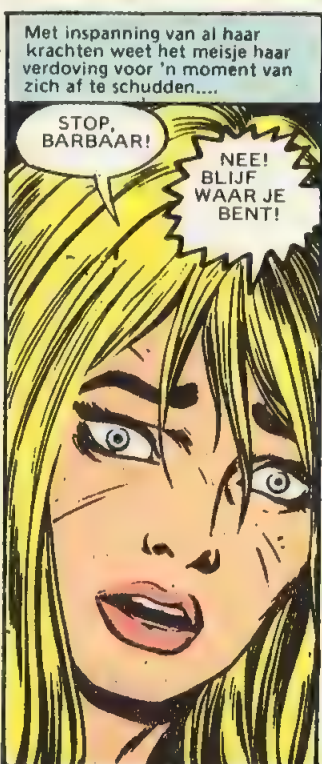
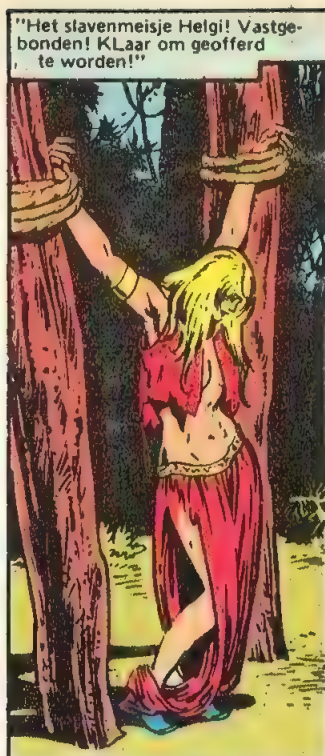
Je mag langzaam en in vrede sterven!

En als je 't OVERLEEFT... kruip dan terug naar Stygië!

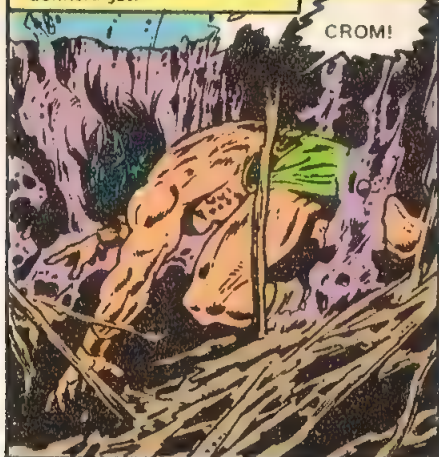

...volledig verrast tuimelt CONAN in het donkere gat!

DWAAS!
Als wellust
je blik niet
had ver-
duisterd
had je de
val op tijd
gemerkt!

Hoewel het
lichaam van
Dalboor zich
ergens diep in
ZEMBABWE!

...bevindt!...
MAAR HIJ ZOND
zijn GEEST uit
en nam bezit
van M'GORAH,
de verrader!

Het is volle
maan!

Zwijgen baat niet!

De geestdancers dansen zwijgend....en opnieuw
klinkt 'n huiveringwekkende kreet ...

Brullend stort het duivelse monster zich op Conan!

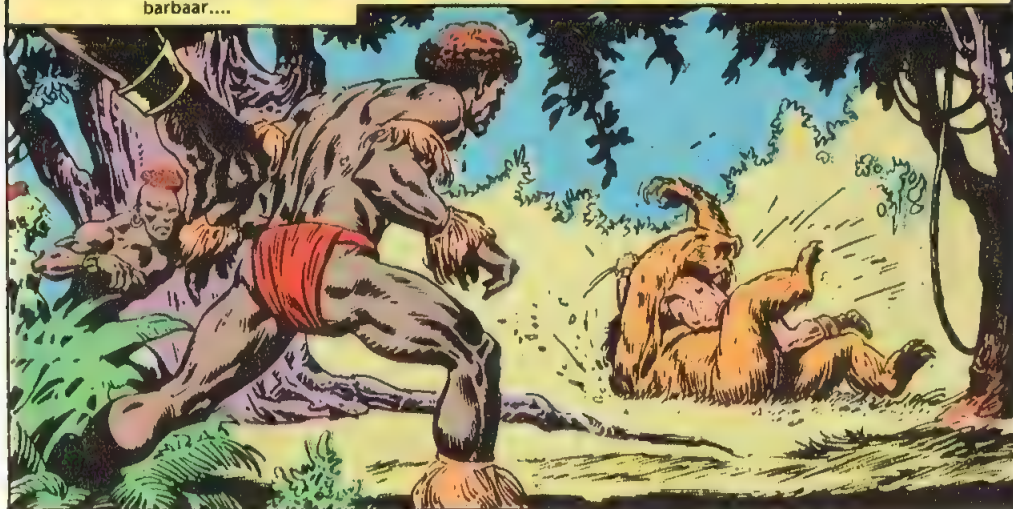

Een moment lang ziet Conan-verstijfd van angst-
de gigant op hem af komen...

Met uitpuilende ogen volgen de geestendansers het gevecht tussen hun gouden god en de barbaar....

....het
meisje
kan al-
leen
maar
hopen...

Opnieuw stoot
Conan toe!
Dit keer
zoekt hij het
hart van het
monster...

Maar een grote mis-
vormde klauw stoot
Conan opzij....

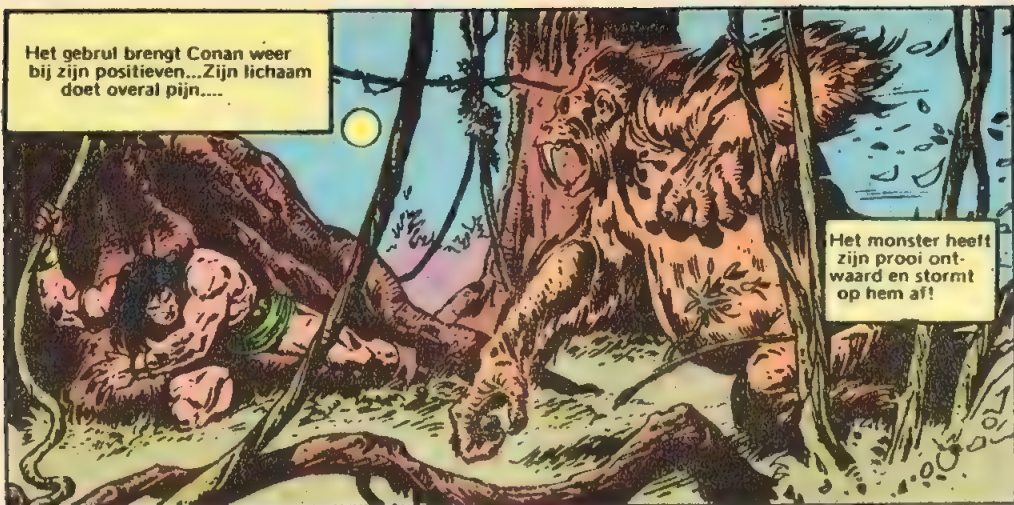

....en de
reus krab-
belt
overeind...

...brullend van
woede en pijn!

Het gebrul brengt Conan weer bij zijn positieven... Zijn lichaam doet overal pijn....

Het monster heeft zijn prooi ontwaard en stormt op hem af!

Conan springt!

Cimmerië kent geen lianen....

...maar een kat in het nauw leert snel...

De aap probeert hem te volgen...

...maar hij is te zwaar voor de lian!

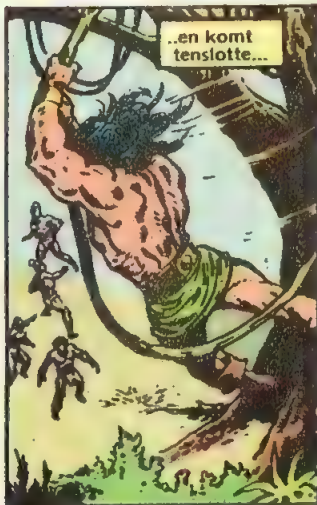

Terwijl het monster zich moeilijk en aangeslagen omdraait, zwaait Conan in de richting van de geestendansers..

...en komt tenslotte...

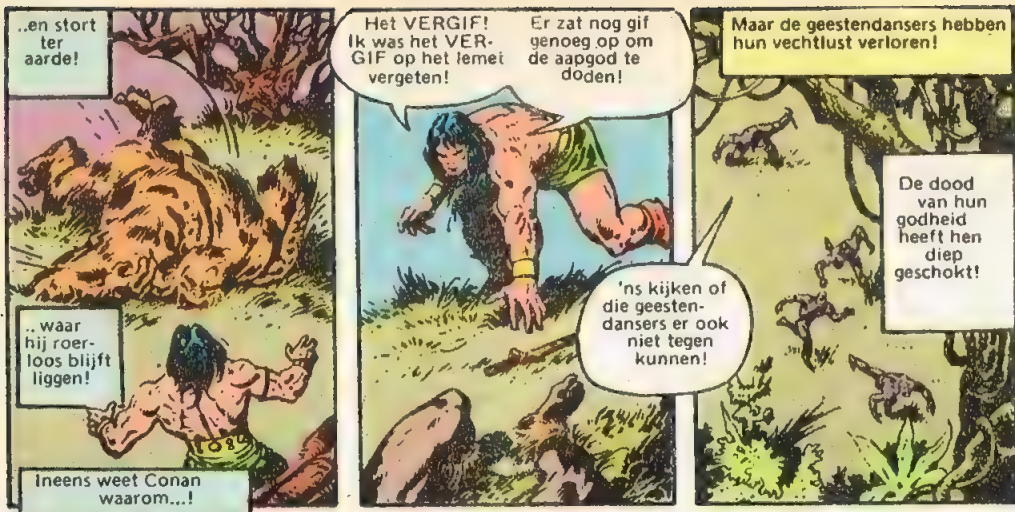
...tussen hen terecht!

CONAN DE BARBAAR

TEKST: ROY THOMAS   TEKENINGEN: JOHN BUSCEMA   INKT: ERNIE CHUA   VRIJ NAAR: ROBERT E. HOWARD

DUBBELSPEL IN TURAN!

In de stad Aghrapur is men gewend aan vreemdelingen. Kooplui uit alle windstreken brengen er hun koopwaar, zeerovers verkopen er hun buit en slaven.

Toch baart de aanblik van een reusachtige barbaar met wapperende manen ook in deze Kosmopolitische stad opzien....

Hij is een VANIRMAN! Wedden? Ze eten kinderen rauw, voor hun ruggemerg!

Onzinnig! Ik blijf erbij dat 't 'n reiziger uit Asgaard is!

Klets toch niet!

Je ziet zo dat 't een Hyperboreër is!

Ik heb er 'ns een gezien op de kermis!

De barbaar kijkt zijn ogen uit.... zelfs in het van dieven wemelende Shadizar is hij niet zoveel overweldigende praal tegengekomen....

Dit is dus de beschaving....

....sjacherende kooplui en mooie meiden....

...zachte draagbedden met gesluierde prinsessen....

Volle straten en lege magen...

Wel...

...alles went na een tijdje!

Plotseling klinken scherpe kreten boven het straatruoer uit....

Eerst kan Conan nauwelijks verstaan wat ze schreeuwen... hij verstaat het Hyrkanisch dialect nog niet goed...

Eén woord keert telkens terug...

...een naam...!

De TARIM LEEFT!

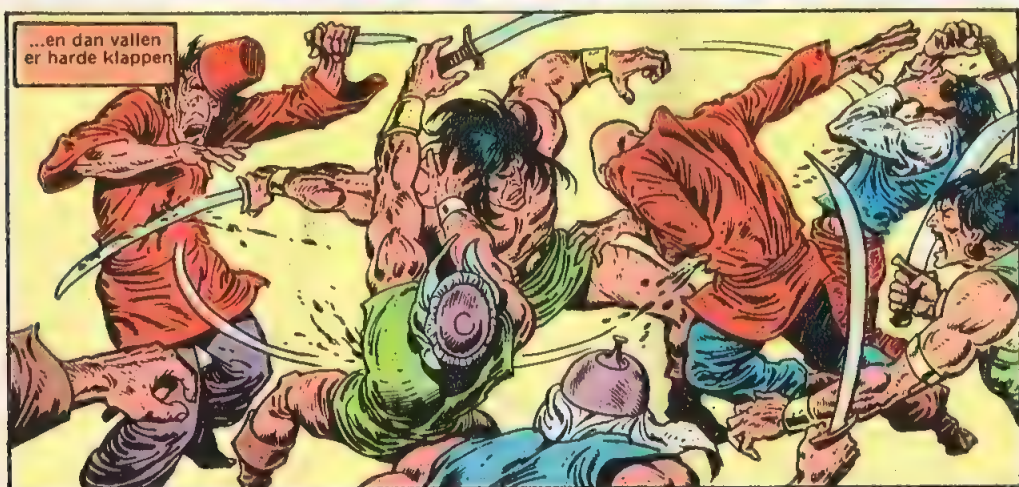
TARIMI TARIM!

WIJ ZIJN DE BRUIDEN VAN DE TARIM!

Arim laat zijn paard steigeren om uit te halen voor een dodelijke slag...

Maar op het zelfde moment stort Conan zich tegen de hoog opgerichte buik en brengt paard en ruiter uit balans....

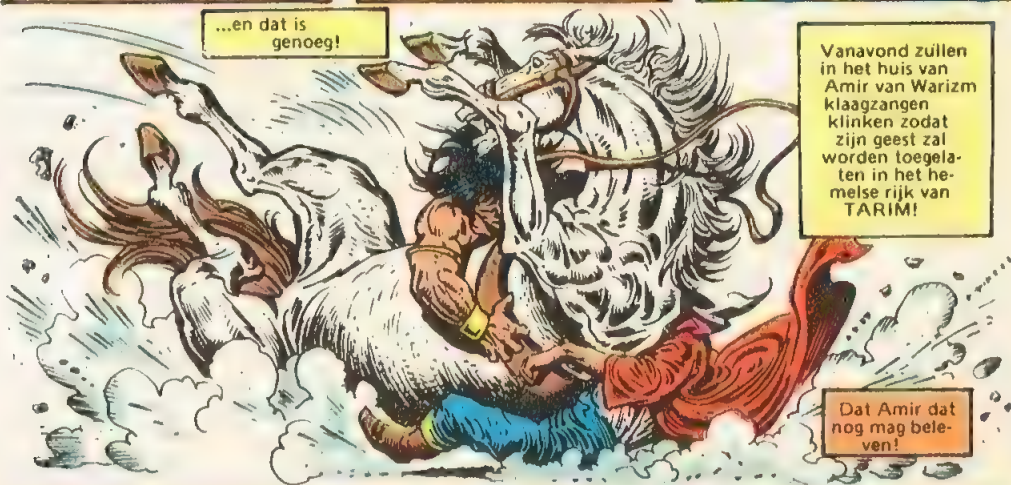

Lang kan Conan de zware volbloedhengst niet houden...

Even maar...

...en dat is genoeg!

Vanavond zullen in het huis van Amir van Warizm klaagzangen klinken zodat zijn geest zal worden toegelaten in het hemelse rijk van TARIM!

Dat Amir dat nog mag beleven!

Een moment staat het gepeupel bedremmeld toe te kijken...dan snerpt DE stem van een priester...

Zijn jullie kerels of laffe honden!

DOODT DE HEILIGSCHENNER!

Hij heeft gelijk!

DOODT HEM!

Met een barstende koppijn en een
lijf vol blauwe plekken...

...komt
Conan
weer bij...

'n Man
buigt zich
over hem...

URRRKK

Vlerken thuis,
kwakzalver!

Hou hem heel!
Hij heeft geen
kwaad in de
zin!

Wij zijn je
vrienden,
barbaar!

WIE..?

Je klinkt opricht,
net als alle leuge-
naars die ik ont-
moet heb!

Waarom draag
je een
masker?!

Dat vertel ik
je later!

Hier staat eten! Je moet
wel uitgehongerd zijn! Je
bent uren bewusteloos
geweest!

Ik lust wel
wat!

Vertel je
verhaal!

Luister goed!

Als ie zo heet!

Je bent 'n
vriend van
Ormoxes,
hè?

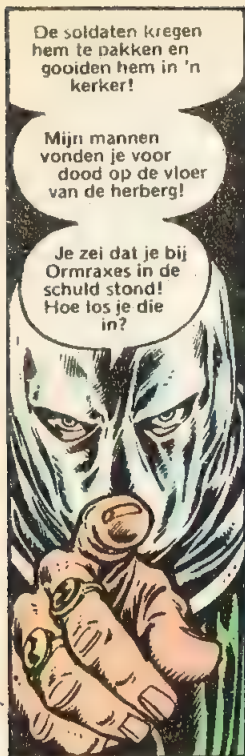
Ik sta bij
hem in
het krijt!

Wat heb je
met hem
gedaan?

IK? NIETS....

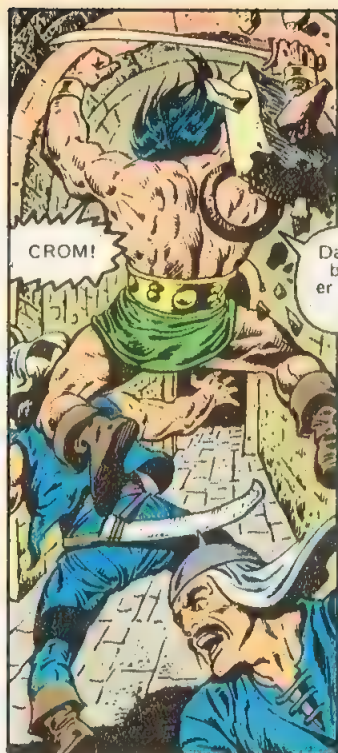

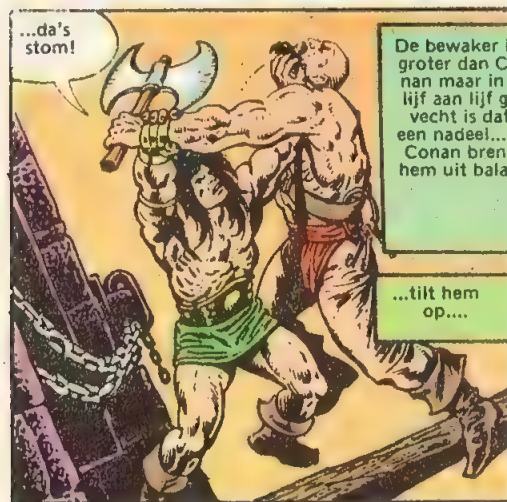
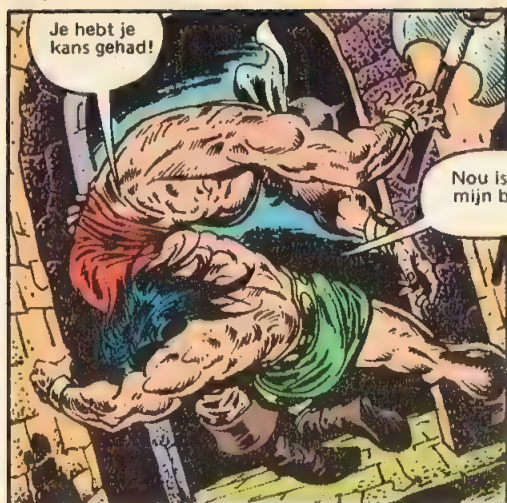

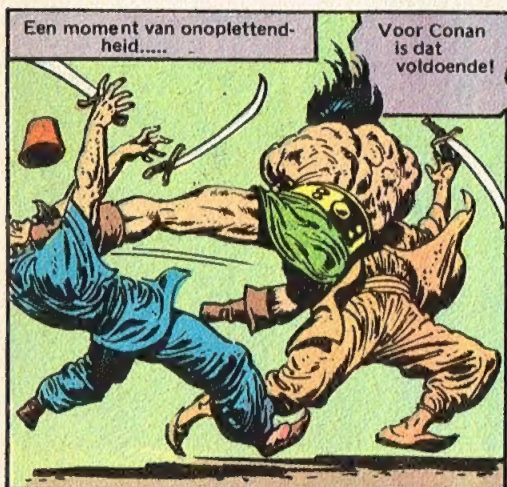

NIET NU WE ZO DICH-
BIJ WAREN!!

Maar nie-
mand zelfs
geen magiër,
kan de loop
van de zon
tegenhou-
den!

...een kreet van
doosangst vult
het
vertrek!

....en magiër en astraal lichaam verzengen in een
vuur dat opvlamt als een zonnestraal langs het
juweel strijkt.....

De vlammen doven even snel als ze
zijn opgeschoten....

De hulpjes van de
magiër zijn gevlucht
...nadenkend staart
Conan naar het hoop-
je as, het enige dat
rest van de tovenaars
die de aarde aan
zich wilde onderwer-
pen....maar versla-
gen werd.....

....door de
zon....

Reeds bij Oberon verschenen:

f4,50 per pocket

f4,50 per pocket

f4,50 per pocket